

A MAGYAR KÖZLÖNY MELLÉKLETE
2023. december 1., péntek

Tartalomjegyzék

II. Törvényekhez tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás az egyes adótörvények módosításáról szóló 2023. évi LXXXIII. törvényhez	1312
Végső előterjesztői indokolás a globális minimum-adószintet biztosító kiegészítő adókról és ezzel összefüggésben egyes adótörvények módosításáról szóló 2023. évi LXXXIV. törvényhez	1344

III. Kormányrendeletekhez tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás a családok otthonteremtését támogató kedvezményes CSOK Plusz hitelprogramról szóló 518/2023. (XI. 30.) Korm. rendelethez	1363
--	------

IV. A Magyar Nemzeti Bank elnökének rendeleteihez, valamint az önálló szabályozó szerv vezetőjének rendeleteihez tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás az önkormányzatok hulladékról szóló törvény szerinti, 2024. évre vonatkozó indokolt költségei mértékének megállapításáról szóló 18/2023. (XI. 30.) MEKH rendelethez	1364
Végső előterjesztői indokolás a koncesszori alvállalkozók 2024. évre vonatkozó indokolt költségei mértékének megállapításáról szóló 19/2023. (XI. 30.) MEKH rendelethez	1364

V. A Kormány tagjainak rendeleteihez tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás a központi névjegyzék, valamint egyéb választási nyilvántartások vezetéséről szóló 17/2013. (VII. 17.) KIM rendelet módosításáról szóló 17/2023. (XI. 30.) IM rendelethez	1366
---	------

II. Törvényekhez tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás az egyes adótörvények módosításáról szóló 2023. évi LXXXIII. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

JÖVEDELEMADÓK

Személyi jövedelemadó

A törvényjavaslat az amerikai–magyar kettős adózást kizáró egyezmény 2024. január 1-jei hatályú megszűnésével kapcsolatos, a bizalmi vagyonkezelés adózási szabályait a bemeneti adóztatás helyett kimeneti adóztatásra változtató, a start-up vállalkozásokban való részesedés megszerzésének kedvezményezésére vonatkozó, valamint a jogalkalmazás során felmerült egyes problémák orvoslása érdekében szükséges módosításokat tartalmazza.

Járulékszabályozás

A törvényjavaslat módosítja a harmadik állam állampolgárának kiküldetése során alkalmazandó járulékalap mértékét.

Szociális hozzájárulási adó

A törvényjavaslat pontosítja a munkaerőpiacra lépők után érvényesíthető adókedvezményével, illetve a szakirányú oktatás és duális képzés adókedvezményével kapcsolatos szabályokat, illetve rendezi a jogviszony megszűnését követően juttatott jövedelem szociális hozzájárulási adó kötelezettségének szabályait.

Egyszerűsített foglalkoztatás

Az egyszerűsített foglalkoztatással összefüggésben fizetendő közteher a jövőben a törvény erejénél fogva szociális hozzájárulási adónak minősül.

Társasági adó

A törvényjavaslat a belső piac működését közvetlenül érintő adókikerülési gyakorlatok elleni szabályok megállapításáról szóló, 2016. július 12-i (EU) 2016/1164 tanácsi irányelvnek, az RRF programban vállalt kötelezettségnek, illetve a módosuló uniós állami támogatási jogszabályoknak való megfelelést szolgálja.

Energiaellátók jövedelemadója

A törvényjavaslat a módosuló uniós állami támogatási jogszabályoknak való megfelelést szolgálja.

Kisvállalati adó

A javaslat biztosítja a szociális hozzájárulási adóról szóló 2018. évi LII. törvénnyel való koherenciát a kedvezményeket illetően.

FORGALMI ADÓK

Általános forgalmi adó

A törvényjavaslat általános forgalmi adóra vonatkozó része egyrészt jogharmonizációs célú, másrészt a gyakorlatban felmerült kérdések egyértelműsítésére irányul. Jogharmonizációs céllal módosulnak az alanyi adómentességre,

valamint az egyes, távolról is elérhető szolgáltatások teljesítési helyére vonatkozó szabályok. A törvényjavaslat továbbá az általános forgalmi adó területén is tartalmaz az RRF vállalások keretében tett intézkedésekhez tartozó módosításokat, így az adómegfeleléssel kapcsolatos folyamatok digitális átalakítását célzó eNyugta és eÁfa projektek törvényi szintű szabályozását. Ezen túlmenően a Javaslat szerint a kedvezményes áfa kulcsú és az adómentességi ügyletkör is változik.

Jövedéki adó

A technikai jellegű módosítások célja többek között az egyes korábbi pontatlan meghatározások pontosítása, az Alaptörvénynek való megfelelés, valamint a kapcsolódó nemzeti jogszabályokkal való összhang és a hazai logisztikai ágazat versenyképességének biztosítása.

A Bizottság jelzése alapján a harmadik országba kivitelre vonatkozó jövedéki szabályok és vámszabályok, valamint a belföldi feladótól belföldi címzettnek más tagállamon keresztül végzett kereskedelmi célú szállítás uniós előírásokkal való összhangját megteremtő jogharmonizációs célú módosítások.

ÁGAZATI ADÓK

Közművezetékek adója

A törvényjavaslat 2024. január 1-jétől kiemeli a közművezetékek adója hatálya alól a hírközlési vezetékeket, 2025. január 1-jétől pedig hatályon kívül helyezi a közművezetékek adójáról szóló 2012. évi CLXVIII. törvényt.

Reklámadó

A törvényjavaslat további egy évvel meghosszabbítja az adó felfüggesztésének határidejét.

HELYI ADÓK

A törvényjavaslat értelmében a hulladékról szóló törvény szerinti visszaváltási díj nem képezi részét sem a helyi iparüzési adó alapjául szolgáló nettó árbevételnek, sem pedig a nettó árbevételt csökkentő eladott áruk beszerzési értékének. Emellett a törvényjavaslat idegenforgalmi adómentességet biztosít a különleges jogállású szerveknél foglalkoztatott személyek számára.

ILLETÉKEK

Az illetéktörvény kiegészül a kistelepüléseken nyújtható családi otthonteremtési kedvezmény és a CSOK Plusz kölcsön felhasználásával történő lakásszerzés illetékmentességével.

Az illetékbélyeg kivezetésére tekintettel az illetéktörvény lehetővé teszi 2024. január 1-jétől a bírósági eljárási illeték készpénz-átutalási megbízással való megfizetését.

ADÓIGAZGATÁS

Az adóeljárási, adóvégrehajtási szabályok tovább egyszerűsödnek. Az adóadminisztráció csökken, az adózói jogok bővülnek, folytatódik a gazdaság fehéritése és nő az állami- adó és vámhatóság szolgáltatási repertoárja is. A technikai jellegű módosítások tovább növelik a jogbiztonságot adóügyekben, és egyértelműsítik jogalkalmazást, a jogértelmezést.

SZÁMVITEL

Visszaváltási díj

A hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: Htv.) és a hozzá kapcsolódó végrehajtási rendeletek előírásai alapján 2024. január 1-jétől hatályba lép az új visszaváltási díjrendszer. A törvényjavaslat az új visszaváltási díjrendszerhez kapcsolódó számviteli elszámolási szabályokat tartalmazza.

Kiterjesztett gyártói felelősség díja

A Htv. és a hozzá kapcsolódó végrehajtási rendeletek előírásai alapján 2023. július 1-jétől bizonyos termékeket gyártó vállalkozásoknak kiterjesztett gyártói felelősségi díjat kell fizetniük az arra kijelölt koncessziós társaság részére.

A törvényjavaslat szerint a gyártóknál a koncessziós társaságnak fizetendő kiterjesztett gyártói felelősségi díjat, mint igénybe vett szolgáltatás ellenértékét, tárgyévi költségként kell elszámolni.

Építményi jog

A gazdaság versenyképességének növelése érdekében történő törvénymódosításokról szóló 2023. évi XXXIX. törvény 2023. június 24-ei hatállyal módosította a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvényt (a továbbiakban: Ptk.) és a Ptk.-ban új jogintézményt vezetett be, az építményi jogot.

A törvényjavaslat a Ptk. új előírása alapján szabályozza az építményi jog számviteli elszámolását.

A törvényjavaslat új előírása az építményi jogot az ingatlanokhoz kapcsolódó vagyoni értékű jogok közé sorolja be (hasonlóan a bérleti joghoz), így azt a tárgyi eszközök között kell kimutatni, mivel az tartósan (egy éven túl) szolgálja a vállalkozási tevékenységet.

Pótbefizetésből és az osztalékból származó követelés elengedése

A számviteli törvény hatályos előírásai tartalmazzák a veszteség pótlására adott pótbefizetésből származó követelésekről, illetve az osztalékból származó követelésről történő tulajdonosi lemondás esetére vonatkozó elszámolási szabályokat. E rendelkezések egy része csak a gazdasági társaságot nevesíti, mint alkalmazót, miközben a Ptk. a szövetkezetek esetében is lehetővé teszi ezeknek a jogintézményeknek az alkalmazását. A törvényjavaslat ennek megfelelően a pótbefizetésből és az osztalékból származó követelés elengedésére vonatkozó rendelkezéseket alkalmazók körét kiterjeszti általánosan a vállalkozóra, amely magában foglalja a gazdasági társaság mellett többek között a szövetkezetet is.

A könyvvizsgálat végrehajtásáért személyében felelős könyvvizsgáló megválasztása

A törvényjavaslat – az egységes jogértelmezés és gyakorlat kialakítása érdekében – rögzíti, hogy könyvvizsgáló cég könyvvizsgálói tevékenységre történő megválasztásával egyidejűleg a könyvvizsgálat végrehajtásáért személyében felelős könyvvizsgálót is ki kell jelölni.

NEMZETKÖZI ADÓÜGYI EGYÜTTMŰKÖDÉS

A módosítási tervezet az adó- és egyéb közterhekkel kapcsolatos nemzetközi közigazgatási együttműködés egyes szabályairól szóló 2013. évi XXXVII. törvény (Aktv.) módosításával korábban megvalósított jogharmonizációs szabályozás pontosítását, valamint egyéb jogtechnikai jellegű módosításokat tartalmaz.

A nemzetközi megállapodást kihirdető törvények módosításának célja, hogy a hatékony információcsere kapcsolatot kiterjessze további államokra és joghatóságokra. Erre úgy kerül sor, hogy az országok közötti jelentések cseréjéről szóló illetékes hatóságok közötti multilaterális Megállapodás kihirdetéséről szóló 2017. évi XCI. törvény, valamint a pénzügyi számlákkal kapcsolatos információk automatikus cseréjéről szóló, illetékes hatóságok közötti többoldalú Megállapodás kihirdetéséről szóló 2015. évi CXCV. törvény mellékletébe az érintett országok is bekerülnek annak érdekében, hogy Magyarország a jövőben információt tudjon cserélni ezen országokkal és joghatóságokkal.

A légitársaságok hozzájárulása

A korábban elfogadott veszélyhelyzeti kormányrendeletből törvényi szintre emelkedik Izrael Állam első kategóriába való sorolása, valamint ezzel párhuzamosan a Török Köztársaság is az első kategóriába kerül.

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. §-a alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1. §

Az (1) bekezdéshez: Az amerikai–magyar kettős adózást kizáró egyezmény 2024. január 1-jei megszűnését követően az előadóművészek jövedelemadó fizetési kötelezettségét az Szja tv. rendelkezései alapján kell meghatározni. Annak érdekében, hogy azok az előadóművészek is Magyarországon teljesítsék adófizetési kötelezettségüket, akik az itt végzendő tevékenységükre egyszemélyes cégükön keresztül szerződnek, szükséges a jövedelemszerzés helyét meghatározó fogalom kiegészítése.

A (2) bekezdéshez: Új fogalomként kerül meghatározásra az induló vállalkozás. A fogalom tartalmában megegyezik a kis- és középvállalkozásokról, fejlődésük támogatásáról szóló 2004. évi XXXIV. törvény 9/A. § (6) bekezdésében foglalt meghatározással.

A (3) bekezdéshez: 2023. június 30-ától új csoportmentességi rendelet lépett hatályba a mezőgazdasági és az erdőalapú ágazatban, valamint a vidéki térségekben nyújtott egyes állami támogatások uniós joggal való összeegyeztethetőségének tekintetében (csoportmentességi rendelet). A módosítás az ezzel kapcsolatos technikai javítást tartalmazza.

A (4) bekezdéshez: Az Szja tv. a 25 év alatti fiatalok és a 30 év alatti anyák kedvezményének érvényesítését a tárgyévet megelőző év július hónapjára a teljes munkaidőben alkalmazásban állókra a KSH által közzétett nemzetgazdasági szintű bruttó átlagkereset mértékéig teszi lehetővé. 2023. március 28-át követően a keresetstatisztikai adatközlések a KSH honlapján, a közzétett kiadványokban és egyéb tájékoztatási termékekben (például a KSH havi gyorstájékoztatókban) a havi bruttó átlagkeresetet a munkáltatók teljes körére közlik, míg korábban – így 2022. július vonatkozásában is – a legalább öt főt foglalkoztató vállalkozások, valamennyi költségvetési intézmény és a foglalkoztatás szempontjából jelentős nonprofit szervezetek tekintetében tették azt közzé. Az Szja tv. alkalmazásában jelenleg is ez az adat az irányadó. Ugyanakkor a Hivatalos Értesítőben csak az utóbb említett körre vonatkozó adatok kerülnek közzétételre a különböző ellátások alapjául szolgáló főbb kereset-statisztikai adatként. A jogalkalmazás megkönnyítése és egyértelművé tétele érdekében az Szja tv. fogalmi rendszere kiegészül a nemzetgazdasági szintű átlagkereset fogalmával, mint a KSH által a Hivatalos Értesítőben közzétett, teljes munkaidőben alkalmazásban állókra tekintettel megállapított bruttó átlagkereset összege.

2. §

Tekintettel arra, hogy a hatályos rendelkezés szerinti eljárás a magyar–amerikai kettős adózást kizáró egyezmény megszűnése miatt a magyar költségvetés számára bevételkiesést eredményezne, módosul a külföldön megfizetett adó beszámításra vonatkozó szabály. A módosítás a belföldi illetőségű magánszemély által megszerzett, a jövedelemszerzés helye szerint külföldről származó külön adózó jövedelem (pl. tőkejövedelem, így különösen osztalék) esetében engedélyezi a külföldön megfizetett adó beszámítását, a jövedelemszerzés helye szerint belföldről származó külön adózó jövedelem esetében ugyanakkor nem.

3. §

A gyakorlatban nehézséget okoz különböző szolgáltatások esetében az adókötelezettség meghatározása a hatályos szabályok szerinti bevétel megszerzése időpontjában, mert például a szolgáltatásról kiállított bizonylat még nem áll rendelkezésre. Ezért a módosítás értelmében a bevétel megszerzésének időpontjának az igénybe vett szolgáltatás esetében az a nap minősül, amelyen a szolgáltatásról szóló bizonylat rendelkezésre áll.

4. §

A magyar–amerikai kettős adózást kizáró egyezmény 2024. január 1-jei megszűnésével összefüggésben szükséges módosítás, amelynek értelmében az egyéb jövedelemre vonatkozó szabályokat nem kell alkalmazni az OECD tagállamban székhellyel rendelkező személy által kibocsátott értékpapírból származó jövedelmekre, valamint az OECD tagállamban székhellyel rendelkező személy által fizetett kamatra.

5. §

Az emelt összegű családi kedvezményre való jogosultságot a családok támogatásáról szóló 1998. évi LXXXIV. törvény (Cst.) 4. § f) pont fb) alpontja szerinti definícióra tekintettel a rehabilitációs szakigazgatási szerv által kiadott orvosszakértői véleménnyel kell alátámasztani, mely igazolja, hogy a 18 évesnél idősebb személy a 18. életévének a betöltése előtt munkaképességét legalább 67%-ban elvesztette, legalább 50%-os mértékű egészségkárosodást szenvedett, vagy akinek egészségi állapota a rehabilitációs hatóság minősítése alapján a 18. életévének a betöltése előtt sem haladja meg az 50%-os mértéket, és ez az állapot legalább egy éve tart, vagy előreláthatólag legalább egy évig fennáll.

Bizonyos esetekben a 18. életévét betöltött, egyébként születésétől fogva tartósan beteg, illetve súlyosan fogyatékos személy a családi pótlék helyett a magasabb összegű fogyatékosági támogatást veszi igénybe, és emiatt nem rendelkezik orvosszakértői véleménnyel, mert az ő esetében az egészségkárosodás mértékét a fogyatékosági támogatásra, illetve a rokkantsági járadéokra való jogosultság szempontjából határozzák meg.

A hatályos szabályok szerint értelmezéssel állapítható meg az érintett magánszemély emelt összegű családi kedvezményre való jogosultsága. A javaslat rögzíti, hogy tartósan beteg, illetve súlyosan fogyatékos személynek minősül az a 18. életévét betöltött magánszemély is, aki a magasabb összegű családi pótlék helyett fogyatékosági támogatásban részesül.

6. §

A többi kedvezményhez hasonlóan a 30 év alatti anyák kedvezményének jogszerű érvényesítése érdekében is szükséges, hogy a jogosultak az adóbevallásukban megtegyék a megfelelő adattartalmú nyilatkozatot. A rendelkezés a nyilatkozat adattartalmával egészíti ki a törvényt.

7. §

Tekintettel arra, hogy a hatályos rendelkezések szerinti eljárás a magyar–amerikai kettős adózást kizáró egyezmény megszűnése miatt a magyar költségvetés számára hátrányt okozna, módosul a külföldön megfizetett adó beszámítására vonatkozó szabály. A módosítás értelmében – hasonlóan az amerikai gyakorlathoz – nem vehető figyelembe külföldön megfizetett adóként az az összeg sem, amelynek kivetése és megfizetése olyan jövedelemre tekintettel történt, mely jövedelem esetében a jövedelemszerzés helye belföld.

8. §

A bizalmi vagyonkezelési jogviszony kapcsán bevezetett bemeneti adóztatás helyett a módosítás kimeneti adóztatást vezet be, azokban az esetekben, amikor a kezelt vagyon, magánalapítványi vagyon induló tőkéjének értéke terhére történik bevétel juttatása a kedvezményezett részére és a bevétel juttatását megelőző öt éven belüli – a kezelt vagyon, alapítványi vagyon juttatása érdekében – vagyonátadás történt és e vagyonjuttatáskor a juttatott vagyonelemeket felértékelték (ún. eszközérték növekmény keletkezett).

9. §

Technikai jellegű módosítás.

10. §

A rendelkezés haviról negyedévesre módosítja az egyes meghatározott juttatások biztosításával összefüggő adókötelezettség teljesítését.

11. §

A tradicionális számsorsjátékokon (pl.: lottó, kenó, puttó) való részvételi kedv fokozása érdekében a javaslat mentesíti a személyi jövedelemadó alól az ilyen játékokon elért nyereményeket.

12. §

A módosítás alapján nem minősül bevételnek az induló vállalkozás munkavállalójaként, vezető tisztségviselőjeként az induló vállalkozásban ingyenesen vagy kedvezményesen szerzett tagsági jogot megtestesítő részesedés (üzletrész, részvény), ha juttatása megfelel a rendeltetésszerű joggyakorlás követelményének, illetve a megszerzett részesedés a szerzést, jogszerzés esetén a jog gyakorlásának megnyíltát követő legalább három évig nem kerül értékesítésre.

13. §

A módosítás alapján, ha a magánszemély induló vállalkozás munkavállalójaként, vezető tisztségviselőjeként szerez az induló vállalkozásban tagsági jogot megtestesítő részesedés megszerzésére vonatkozó jogot, és a juttatás megfelel a rendeltetésszerű joggyakorlás követelményének, továbbá a részesedésre vonatkozó jogot a szerzést követő legalább három évig nem ruházza át másra, akkor az így megszerzett vagyoni érték nem minősül bevételnek.

14. §

2023. június 30-ától új csoportmentességi rendelet lépett hatályba a mezőgazdasági és az erdőalapú ágazatban, valamint a vidéki térségekben nyújtott egyes állami támogatások uniós joggal való összeegyeztethetőségének tekintetében (csoportmentességi rendelet). A javaslat módosítja az érintett jogszabályi hivatkozásokat.

15. §

A bizalmi vagyonkezelési jogviszony kapcsán bevezetett kimeneti adóztatással kapcsolatos átmeneti rendelkezések.

16. §

Az Szja tv. mellékleteinek módosítását beiktató rendelkezés.

17. §

Szövegcsérés módosítások.

Az a) ponthoz: A nemzetgazdasági szintű bruttó átlagkereset beiktatásával összefüggő szövegpontosítás.

A b) ponthoz: A jelenlegi szabályozás szerint csekély értékű ajándékot évente egy alkalommal lehet adni egyes meghatározott juttatásként a minimálbér 10 százalékát meg nem haladó összegben. Mivel egy munkáltató számos olyan apróságot adhat a munkavállalóknak (nőnap virág, mikulás csokoládé stb.), ahol a bérként történő kezelés adminisztrációs többletterhet ró a kifizetőre, a rendelkezés a kedvezményesen adózó juttatás gyakoriságának egyről három alkalomra történő emelését rögzíti.

A c) ponthoz: Pontosító, kiegészítő rendelkezés az otthonteremtési támogatások időközben bekövetkezett változásaira tekintettel.

18. §

Hatályon kívül helyező rendelkezések.

A hatályon kívül helyezendő szövegrész jelenleg bizonytalanságot okoz az adózók körében az adóelőleg megfizetése és bevallása tekintetében, mivel az nincs összhangban a Tbj-nek a járulék megállapítására és levonására, a Szocfo tv-nek az adó megállapítására és levonására, valamint az Art-nek az adóelőleg megfizetésére és bevallására vonatkozó rendelkezéseivel. A Tbj. 77. § (1) bekezdésének utolsó fordulata alapján ugyanis a megállapított tárgyhavi járulékot az Art-ben meghatározottak szerint kell a tárgyhónapot követő hónap 12-éig bevallani, illetve megfizetni az állami adó- és vámhatóságnak. A Szocfo tv. alapján a kifizető az Szja tv. szerint összevont adóalapba tartozó adó (adóelőleg) alap számításnál figyelembe vett jövedelem után a szociális hozzájárulási adót a tárgyhónapot követő hónap 12-éig köteles bevallani és befizetni.

Az Art. 3. mellékletében foglaltak értelmében a munkáltató az általa levont személyi jövedelemadó-előleget, illetve az általa levont társadalombiztosítási járulékot az elszámolt hónapot követő hó tizenkettedik napjáig fizeti meg.

A módosítás eredményeként az Szja tv. 46. § (8) bekezdése – figyelemmel az Szja tv-nek a bevétel megszerzésére vonatkozó 9. § (2) bekezdésére is – összhangba kerül a Tbj., a Szcho tv. és az Art. rendelkezéseivel, továbbá egyértelművé válik, hogy a kifizetőnek a megállapított adóelőleget a juttatás hónapját követő hónap 12-éig kell megfizetni és bevallani.

19. §

Az (1) bekezdéshez: A rendelkezés bevezeti az alternatív beruházás, felújítás fogalmát az általános csoportmentességi rendelet új 38. cikk (3) bekezdésével összhangban annak érdekében, hogy az energiahatékonysági célokat szolgáló beruházás, felújítás adókedvezményének elszámolható költsége meghatározható legyen.

A (2) bekezdéshez: Az Európai Bizottság a 2023/2041. számú kötelezettségszegési eljárás hivatalos felszólítási szakaszában vizsgálja az unión kívüli egyezményes államok a kettős adóztatás alól mentesülő telephelyeinek ellenőrzött külföldi státusz alóli mentesülésére, továbbá a ténylegesen megfizetett adó meghatározására vonatkozó szabályozás esetleges uniós jogba ütközését.

A bizottsági értékelést figyelembe véve a belső piac működését közvetlenül érintő adókikerülési gyakorlatok elleni szabályok megállapításáról szóló, 2016. július 12-i (EU) 2016/1164 tanácsi irányelv átültetésével összefüggésben hatályát veszti az unión kívüli egyezményes államok a kettős adóztatás alól mentesülő telephelyeinek ellenőrzött külföldi státusz alóli mentesülése.

Továbbá az átültetéssel összefüggő értékelés alapján külön pontosító szabály rögzíti azt a Tao. törvény 28. § (2) bekezdése alapján – az új szabály hatálybalépését megelőzően is – fennálló jogértelmezést, amely szerint az ellenőrzött külföldi társaság által ténylegesen megfizetett társasági adó alkalmazási köréből kizárandó az adott ellenőrzött külföldi társaság állandó telephelye által máshol megfizetett adó.

A (3) bekezdéshez: A rendelkezés meghatározza a primerenergia fogalmát.

A (4) bekezdéshez: A rendelkezés az általános csoportmentességi rendelet új 2. cikk (102) fogalmának megfelelően módosítja az uniós szabvány Tao. törvény szerinti definícióját.

20. §

A rendelkezés pontosítja a fejlesztési adókedvezmény kapcsán azon esetek szabályait, amelyek kérelem benyújtását igénylik.

21. §

Az (1) bekezdéshez: A rendelkezés áttemeli az általános csoportmentességi rendelet új 38. cikk (8) bekezdését.

A (2)–(3) bekezdéshez: A rendelkezés integrálja az általános csoportmentességi rendelet új 38. cikke (3) bekezdése szerinti elszámolható költség meghatározásának módszereit.

A (4) bekezdéshez: A rendelkezés integrálja az általános csoportmentességi rendelet új 38. cikke (2) bekezdését.

Az (5) bekezdéshez: A rendelkezés integrálja az általános csoportmentességi rendelet új 38. cikke (2a) és (2b) bekezdését.

A (6) bekezdéshez: A rendelkezés bevezeti az általános csoportmentességi rendelet 38a. cikkének megfelelő épület-energiahatékonysági intézkedésekre irányuló beruházási támogatást.

22. §

Jogharmonizációs rendelkezés.

23. §

A Tao. törvény mellékletét módosító rendelkezés.

24. §

Az a) és b) ponthoz:

Az Európai Bizottság a 2023/2041. számú kötelezettségszegési eljárás hivatalos felszólítási szakaszában vizsgálja a ténylegesen megfizetett adó meghatározására vonatkozó szabályozás esetleges uniós jogba ütközését. A módosítás szerint a belső piac működését közvetlenül érintő adókikerülési gyakorlatok elleni szabályok megállapításáról szóló, 2016. július 12-i (EU) 2016/1164 tanácsi irányelv átültetésével összefüggésben az ellenőrzött külföldi társaság státuszhoz csak a ténylegesen megfizetett adót kell figyelembe venni. A módosítás egy pontosító, a Tao. törvény 28. § (2) bekezdésére figyelemmel fennálló jogértelmezést külön kimondó rendelkezés.

A c) és d) ponthoz:

Az Európai Bizottság a 2023/2041. számú kötelezettségszegési eljárás hivatalos felszólítási szakaszában vizsgálja a kapcsolt vállalkozások meghatározására vonatkozó szabályozás esetleges uniós jogba ütközését. A Bizottsági értékelést figyelembe véve a belső piac működését közvetlenül érintő adókikerülési gyakorlatok elleni szabályok megállapításáról szóló, 2016. július 12-i (EU) 2016/1164 tanácsi irányelv átültetésével összefüggésben a pontosító módosítás külön kiemeli azt a fennálló értelmezést, amely szerint a 4. § 23. pont g) alpontja az a)–c) alpontokkal egy összefüggő egységet képez, azokkal együttesen értelmezhető a 4. § 23. pont g) alpontja szerinti kapcsolt vállalkozás fogalma. Ez azt jelenti, hogy a 4. § 23. pont g) alpontja hatálya alá tartozó rendelkezéseket illetően a kapcsolt vállalkozási viszony egyaránt létrejöhet az a)–c) alpontok és a g) alpont alapján is. Ebből következően a feltételeknek megfelelő testvérvállalatok is kapcsolt vállalkozásnak minősülnek. A testvérvállalatok kapcsolt vállalati minőségét a 4. § 23. pont g) alpont felvezető szövegének új szövegrésze is megerősíti.

Az e)–g) és n) ponthoz:

2023. június 30-ától új csoportmentességi rendelet lépett hatályba a mezőgazdasági és az erdőalapú ágazatban, valamint a vidéki térségekben nyújtott egyes állami támogatások uniós joggal való összeegyeztethetőségének tekintetében [a Bizottság (EU) 2022/2472 rendelete (2022. december 14.) az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. és 108. cikkének alkalmazásában a mezőgazdasági és az erdőalapú ágazatban, valamint a vidéki térségekben nyújtott támogatások bizonyos kategóriáinak a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánításáról]. A rendelkezés módosítja az elnevezés változással érintett jogszabályi hivatkozásokat.

A h)–l) ponthoz:

Az uniós állami támogatási szabályok változására tekintettel szükséges módosítások, illetve szövegpontosítások.

Az m) ponthoz:

Szövegpontosítás.

Az o) ponthoz:

A Tao. törvény 3. számú melléklet A) rész 1. pontjába bevezetett új le nem vonhatósági szabály mellett az adott tételt illetően a 3. számú melléklet A) rész 9. pontját is alkalmazni kell, azzal, hogy az adóalapot kétszeresen nem kell megnövelni.

25. §

Az egyszerűsített foglalkoztatási jogviszonyban fizetendő közteher típusjegyeit tekintve a szociális hozzájárulási adó jellemzőit viseli (foglalkoztatáshoz kapcsolódik, a foglalkoztató fizeti, az összeg a Nyugdíjbiztosítási Alap, az Egészségbiztosítási Alap és a foglalkoztatási programokkal kapcsolatos elkülönített állami pénzalap között kerül felosztásra), ezért indokolt ezt a körülményt az Efo tv-ben is rögzíteni.

26. §

A rendelkezés megteremti a szociális hozzájárulási adóról szóló 2018. évi LII. törvény doktori képzésben résztvevők kedvezményével kapcsolatos, 2024. január 1-jétől hatályos módosításával való összhangot.

27. §

A 19. § (5) bekezdés n) pontjához: Jogértelmezést segítő módosítás, amely a megszűnési okok felsorolását kiegészíti a zártkörűen működő részvénytársaságból nyilvánosan működő részvénytársasággá történő formaváltással. Az adóalanyiség megszűnésének időpontja a formaváltást megelőző nap.

A 19. § (8) és (8a) bekezdéséhez: Az egyesülés, szétválás esetén nem kell 24 hónapot várni a kiva ismételt válaszhatóságára. Amennyiben az egyesülés nem minősül a Tao. tv. szerinti kedvezményezett átalakulásnak és könyv szerinti értéken valósul meg (azaz nincs átértékelés, vagyónátértékelés), akkor az érintett adózók számára egy egyszeri választási lehetőség kerül bevezetésre. Az egyesülést, szétválást követő 15 napon belül (újra) választható a kiva, ha a kiva keletkezés feltételeinek (például a 3 milliárd forintos bevételi és mérlegfőösszeg értékhatárnak) az adott szervezet megfelel. A kivaalanyiség az egyesülés, szétválás napját követő nappal jön létre és mivel a kivaalanyiség az egyesülést, szétválást megelőző napon szűnt meg, nincs olyan nap, amelyen a kivaalanyiség nem állna fenn. Az adóalanyiség nem folytatólagos, hanem rögtön ismételten választott.

28. §

Egyesülés, szétválás során az érintettek a vagyonmérleg szerinti részesedés arányában osztoznak az elhatárolt veszteségen és a beruházási kedvezményen.

29. §

A rendelkezés a Szochó tv. rendelkezéseivel való összhang megteremtéséhez szükséges módosítást tartalmaz.

30. §

A 2020/285/EU tanácsi irányelv módosította a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelvnek a kis- és középvállalkozásokat megillető adómentességre (belföldön: alanyi adómentesség) vonatkozó rendelkezéseit. A törvényjavaslat ehhez igazodva pontosítja a Héa-irányelv vonatkozó cikkére történő merev hivatkozást.

31. §

A törvényjavaslat – összhangban a 2022/542/EU tanácsi irányelv által módosított 2006/112/EK tanácsi irányelvvvel – adóalany igénybevevő esetében, ha az eseményen, rendezvényen történő részvétel távolról, online hozzáféréssel (virtuálisan és nem fizikai jelenléttel) történik, a teljesítési helyre a főszabály szerinti teljesítési helyet rendeli alkalmazni.

32. §

A törvényjavaslat – összhangban a 2022/542/EU tanácsi irányelv által módosított 2006/112/EK tanácsi irányelvvvel – nem adóalany igénybevevő esetében, ha az eseményen, rendezvényen történő részvétel távolról, online hozzáféréssel (virtuálisan és nem fizikai jelenléttel) történik, a teljesítési helyre az igénybevevő nem adóalany letelepedési helyét, lakóhelyét vagy szokásos tartózkodási helyét rendeli alkalmazni.

33. §

A törvényjavaslat egyes műalkotásoknak az Európai Unión kívülről történő behozatalára 5%-os kedvezményes áfa mérték alkalmazását írja elő.

34. §

A 2006/112/EK irányelv (a továbbiakban: Héa-irányelv) alapján adómentes körbe tartoznak azon szolgáltatások, amelyeket a fogtechnikusok hivatásuk gyakorlása keretében teljesítenek, valamint a fogorvosok és fogtechnikusok műfogsorral kapcsolatos szolgáltatásai. A Héa-irányelvnek való pontosabb megfelelés érdekében a Javaslat módosítja az Áfa tv.-t.

Az Áfa tv. eddig a közszolgáltató által végzett beteg- és sérültszállítási tevékenységet sorolta föl az adómentes szolgáltatások körében. A módosítás egy új, q) pontban rögzíti, hogy az adómentesség a nem közszolgáltatónak

minősülő szolgáltatók által folytatott beteg- és sérültszállítási tevékenységre is kiterjed, feltéve, hogy a tevékenységet végző szolgáltató a szállítást speciálisan e célra felszerelt gépjárműben végzi.

35. §

Tekintettel arra, hogy a Javaslat értelmében lehetőség nyílik arra, hogy az adóalany a letelepedési tagállamától eltérő tagállamban is alanyi adómentességet válasszon, a Javaslat rendezi, hogy nem gyakorolható levonási jog azon ügyletekhez kapcsolódó beszerzések vonatkozásában, amelyeket az adóalany a Közösség olyan tagállamában teljesít, ahol alanyi adómentesként jár el.

36. §

A törvényjavaslat az ingatlanra vonatkozó tevékenységekre irányuló, fordított adózás alá eső építési-szerelési, egyéb szerelési munkák 2023. január 1-jével módosult szabályozásához kapcsolódó, a jogalkalmazást tovább segítő előírást tartalmaz. A fordított adózás alkalmazásának feltétele ezen ügyletek esetében, hogy az ingatlan létrehozatala, átalakítása, bővítése, bontással történő megszüntetése vagy rendeltetésének megváltoztatása hatósági engedélyhez vagy hatósághoz történő bejelentéshez kötött legyen. A hatályos szabályozás ezzel kapcsolatban arról rendelkezik, hogy az engedélyhez, bejelentéshez kötöttség tényéről a szolgáltatás adóalany igénybe vevője a teljesítést megelőzően írásban nyilatkozzon a szolgáltatás nyújtója részére. Tekintettel arra, hogy a 2023. január 1-jétől hatályos módosítás alapján bővült azon engedélykötött, bejelentéskötött ügyletek köre, amelyek fordított adózást eredményeznek az említett építőipari ügyletek esetében, és lehetséges, hogy a hatósági engedély vagy hatósághoz történő bejelentés szükségességéről elsődlegesen a szolgáltatásnyújtó (alvállalkozó) bír információval, a jogalkalmazás segítése érdekében a Javaslat kimondja, hogy ez esetben a nyilatkozattétel „fordított irányú”, azaz a szolgáltatás nyújtót terheli a szolgáltatás adóalany igénybevevője felé.

37. §

Általános forgalmi adózás szempontjából jelentőséggel bír, hogy mely időpontban történik a nyugta kiállítása és az mikor tekinthető kibocsátottnak. A törvényjavaslat rögzíti, hogy a nyugtakibocsátás akkor történik meg, amikor a nyugta beérkezett a nyugtatárba.

38. §

A törvényjavaslat meghatározza a nyugta kötelező adattartalmát 2025. január 1-jétől, mely bővebb, mint a nyugta jelenlegi adattartalma. Ennek értelmében a kötelező adat része lesz az értékesített termékre, nyújtott szolgáltatásra vonatkozó adat (pl. termék neve, globális kereskedelmi áruazonosító száma, mennyisége, a szolgáltatás neve, mennyisége); amennyiben az ellenérték bruttó összegben van meghatározva, akkor a felülről számított adómérték; adómentesség esetén az arra történő utalás; továbbá használt ingóság, műalkotás, gyűjteménydarab vagy régiség értékesítése esetén a különbözet szerinti szabályozásra történő utalás. E-nyugtának nem minősülő nyugta esetében a nyugta kötelező adattartalma változatlan marad. Továbbá átmeneti szabály értelmében 2028. július 1-jét megelőzően nem kötelező a globális kereskedelmi áruazonosító szám feltüntetése az e-nyugtán sem.

39. §

A törvényjavaslat bevezeti a nyugtával egy tekintet alá eső okirat fogalmát. A Javaslat értelmében ide tartozik valamennyi, a nyugtát módosító okirat, mely tartalmazza a kibocsátás keltét, az okirat sorszámát, annak a nyugtának az azonosítását, amelyet módosít, valamint a módosítás részleteit.

40. §

A törvényjavaslat kimondja, hogy e-nyugta kiállítása, kibocsátása kizárólag elektronikusan történhet. A kibocsátott e-nyugtát a vevő vevői alkalmazás segítségével tudja elérni a nyugtatárban. Fontos változás, hogy az elektronikusan kiállított és kibocsátott e-nyugtáról – eltérő jogszabályi rendelkezés hiányában – kizárólag a vevő kifejezett kérése esetén történik papír alapú nyugtamásolat rendelkezésre bocsátása.

41. §

A törvényjavaslat a 2020/285/EU tanácsi irányelvvel összhangban lehetővé teszi az alanyi adómentességet választott adóalanyok számára, hogy az e minőségben teljesített ügyleteikről egyszerűsített adattartalommal bocsássonak ki számlát.

42. §

Technikai jellegű módosítás, mely a pénztárgéppel történő nyugtakibocsátás esetén az állami adó- és vámhatóság részére történő adatszolgáltatásra vonatkozó előírásokban átvezeti az e-nyugta szabályokhoz kapcsolódóan kialakított egységes fogalomhasználatot.

43. §

A törvényjavaslat az eÁfa rendszer keretében előállított adónyilvántartásból összeállított áfa bevallás-tervezettel kapcsolatos szabályokat tartalmazza. A 2024. január 1-jétől hatályos módosítás értelmében az adóalanyok az Art. szerinti áfa bevallási kötelezettségüknek nem csak (i) az erre a célra rendszeresített nyomtatvány benyújtásával tehetnek eleget, hanem úgy is, hogy (ii) az adóhatóság által erre a célra biztosított elektronikus felületen a rendelkezésükre bocsátott adatokat kiegészítik, módosítják, majd az ekként összeállított bevallás-tervezetet jóváhagyják, vagy pedig (iii) az adóhatóság által közzétett módon és adatszerkezetben gépi interfész alkalmazásával továbbított adatokból összeállított adónyilvántartást bevallásként jóváhagyják. A szabályozás kimondja, hogy amennyiben az adóalany a fentiek közül több módon is benyújtja bevallását, az elsőként benyújtott bevallás minősül az adóalany bevallásának. Az említett elektronikus felületen benyújtott bevallás önellenőrzéssel való helyesbítése nyomtatványon, illetve az elektronikus felületen is lehetséges, ez utóbbi 2024. július 1-jét követően lesz adott. Az elektronikus felület elektronikus azonosítási szolgáltatás útján érhető el, az ott szereplő adatokat azonban nem csak maga az adóalany (illetve állandó meghatalmazottja) módosíthatja, illetve egészítheti ki, hanem erre más természetes személynek (másodlagos felhasználó) is jogot adhat.

44. §

Az Áfa tv. alanyi adómentességről szóló XIII. Fejezete új alcímmel egészül ki.

45. §

A törvényjavaslat a 2020/285/EU tanácsi irányelvvel összhangban pontosítja az alanyi adómentesség választására jogosító adóalanyi kört. Az irányelv értelmében az áfa szempontjából belföldön kizárólag állandó telephellyel rendelkező adóalanyok (gazdasági céllal belföldön letelepedettek, de székhelyük nem belföldön található) nem választhatják a XIII. Fejezet 1. alcíme szerinti alanyi adómentességet. Számukra 2025. január 1-től a XIII. Fejezet 3. alcíme szerint nyílik lehetőség az alanyi adómentesség választására, amennyiben a székhelyük a Közösségben található.

46. §

A törvényjavaslat a 2020/285/EU tanácsi irányelvhez igazodva pontosítja az alanyi adómentességre jogosító bevételi értékhatár számítása során figyelembe veendő bevételeket. Ennek értelmében az új közlekedési eszköz Közösségen belüli adómentes értékesítéséből adódó bevétel beleszámít a bevételi értékhatár számításába. Ehhez igazodó technikai módosításként a Javaslat kezeli, hogy az alanyi adómentességet választott adóalany továbbra sem járhat el alanyi adómentességi minőségében abban az esetben, ha a Közösség másik tagállamába értékesít új közlekedési eszközt.

47. §

Tartalmi változást nem eredményező technikai módosítás, figyelemmel az Áfa tv. 188. § (3) bekezdés b) pontjának hatályon kívül helyezésére.

Tartalmi változást nem eredményező technikai módosítás, figyelemmel ezen fejezet alcímekre osztása miatt. A Javaslat az Áfa tv. 196. § szerinti rendelkezést emeli át az Áfa tv. 195. §-ába.

48. §

A törvényjavaslat új alcímeket iktat be az alanyi adómentességről szóló XIII. Fejezetben belül. A 2020/2025/EU tanácsi irányelv értelmében a tagállamoknak 2025. január 1-től lehetővé kell tenniük, hogy amennyiben alkalmaznak olyan tagállami szabályozást, amely tartalmában az alanyi adómentességnek felel meg, akkor annak alkalmazását lehetővé tegyék a területükön nem letelepedett, de a Közösség területén székhellyel rendelkező adóalanyok számára is, a saját területükön letelepedett adóalanyok részére biztosított feltételek mellett. Ezen feltételeken túl további feltétel a nem letelepedett adóalanyok esetében, hogy uniós árbevételük éves szinten sem a tárgyévét megelőző évben, sem a tárgyévben nem haladhatja meg a 100.000 eurót.

Az egyszerűsítés értelmében a hivatkozott irányelv előírja, hogy az adóalanyoknak a másik tagállamban alkalmazandó adómentesség választására irányuló szándékát a letelepedésük szerinti tagállam illetékes hatósága felé jelentsék be előzetesen, továbbá azt is, hogy az adóalanyokat ezen rendelkezés gyakorlásához csak a letelepedésük szerinti tagállamban kell áfa szempontból nyilvántartásba venni, és ezen rendelkezés szerint egy egyedi azonosító számmal ellátni, mely tartalmaz egy „EX” utótagot. A hivatkozott irányelv előírja a bejelentés adattartalmát, valamint változás esetén annak szükséges kiigazítását. Az irányelv rendelkezik továbbá arról is, hogy mikor szűnik meg az adóalany által a Közösség másik tagállamában választott adómentesség.

A törvényjavaslat az irányelvvel összhangban azt írja elő, hogy a belföldön székhellyel rendelkező adóalany, milyen feltételek mellett választhat a Közösség másik tagállamában adómentességet, és ehhez milyen eljárási lépések társulnak. A választásnak nem előfeltétele, hogy az adóalany belföldön is alanyi adómentességet válasszon.

49. §

A 2020/285/EU irányelvvel összhangban a Javaslat meghatározza azon belföldi előírásokat, amelyek ahhoz kapcsolódnak, hogy a belföldön nem letelepedett, de a Közösség más tagállamban székhellyel, ennek hiányában lakóhellyel rendelkező adóalanyok belföldön miként választhatják az alanyi adómentesség alkalmazását.

A törvényjavaslat a hivatkozott irányelvvel összhangban a belföldön nem letelepedett adóalanyok számára az alanyi adómentesség alkalmazását a belföldön letelepedett adóalanyokkal azonos szabályok mellett biztosítja, azzal, hogy az alkalmazhatósághoz a nem belföldön letelepedett adóalanyoknak a 100.000 eurós uniós éves árbevételi értékhatár alatt kell maradniuk.

A törvényjavaslat a hivatkozott irányelvvel összhangban rendelkezik arról is, hogy mikor szűnik meg ezen adóalanyok tekintetében az alanyi adómentesség.

50. §

A 2020/285/EU irányelv módosította a Héa-irányelvnek a kis- és középvállalkozásokat megillető adómentességre vonatkozó rendelkezéseit. A törvényjavaslat ehhez igazodva pontosítja a merev hivatkozást.

51. §

A törvényjavaslat – összhangban a 2022/542/EU tanácsi irányelv által módosított 2006/112/EK tanácsi irányelvvel – előírja, hogy nem alkalmazható a különbözet szerinti adózás abban az esetben, ha az adott termék viszonteladó részére történő közvetlen értékesítéskor, vagy a viszonteladó általi közvetlen import esetében a termékre kedvezményes áfa kulcsot alkalmaztak.

52. §

A 2020/285/EU irányelv módosította a Héa-irányelvnek a kis- és középvállalkozásokat megillető adómentességre vonatkozó rendelkezéseit. A törvényjavaslat ehhez igazodva pontosítja a merev hivatkozást.

53. §

A törvényjavaslat a 2020/285/EU irányelvvel összhangban az alanyi adómentes minőségben végzett tevékenység tekintetében mentesíti az áfa-bejelentkezési és áfabevallási kötelezettség alól a Közösség másik tagállamában székhellyel, ennek hiányában lakóhellyel rendelkező adóalanyokat, akik (amelyek) belföldön alanyi adómentességet választanak.

54. §

A törvényjavaslat tartalmazza a számla- és nyugtakibocsátáshoz kapcsolódó, az állami adó- és vámhatóság részére történő adatszolgáltatási kötelezettség teljesítésére vonatkozó előírásokat.

A 2020/285/EU irányelvvel összhangban 2025. január 1-jétől lehetővé válik, hogy a más tagállamban székhellyel, ennek hiányában lakóhellyel rendelkező áfaalanyok belföldön alanyi adómentességet válasszanak. Ezen adóalanyok belföldi ügyleteik vonatkozásában a számla- és nyugtakibocsátáshoz kapcsolódó, az állami adó- és vámhatóság részére történő adatszolgáltatási kötelezettségre vonatkozó szabályok hatálya alá eshetnek. Erre az esetre a törvényjavaslat kimondja, hogy a más tagállamban székhellyel, ennek hiányában állandó lakóhellyel rendelkező, belföldön alanyi adómentességet választott adóalanyok a Héa-irányelvben részükre előírt adatszolgáltatási kötelezettség teljesítésével az esetleges belföldi számlaadat- és nyugtaadat-szolgáltatási kötelezettségüknek is megfelelnek.

55. §

A törvényjavaslat a jogharmonizációs klauzulát tartalmazza.

56. §

Átmeneti szabály teszi egyértelművé, hogy azon adóalanyok, akik/amelyek belföldön állandó telephellyel rendelkeznek, de székhelyük, lakóhelyük az EU területén kívül van, a 2020/285/EU tanácsi irányelvből következően nem választhatnak belföldön alanyi adómentességet.

57. §

A törvényjavaslat az eÁfa rendszer keretében előállított adónyilvántartásból összeállított áfa bevallás-tervezettel kapcsolatos átmeneti szabályokat tartalmazza. Ennek értelmében az e-Áfa rendszer segítségével a bevallás legelőször és főszabály szerint a 2024. január 1-jét magában foglaló adómegállapítási időszakról teljesíthető. Ettől eltérően a rendszer legelőször a 2025. január 1-jét magában foglaló adómegállapítási időszakot illetően használható jogutódlás, felszámolás, végelszámolás vagy kényszerterlés alatt álló adóalanyt érintő bevallás, illetve az Art. 52. §-a szerinti bevallási kötelezettség tekintetében.

58. §

A törvényjavaslat értelmében a diplomáciai és konzuli képviselet tagját és a nemzetközi szervezet tagját visszaigénylés formájában megillető, értékhatárában 600 ezer forintra emelt adómentesség a 2024. naptári évtől illeti meg.

59. §

A törvényjavaslat az áfa mérték változásokhoz kapcsolódó átmeneti rendelkezéseket tartalmazza.

60. §

A 2020/285/EU tanácsi irányelv értelmében az e rendelkezéssel érintett adóalanyok 2025. január 1-től oly módon választhatnak a székhelyüktől eltérő tagállamban alanyi adómentességet, hogy e szándékukat a székhelyük szerinti tagállamnak benyújtott kérelem útján jelzik, a kérelmet ezen tagállam hatóságai bírálják el és jóváhagyás esetén megállapítják az EX-végzódással ellátott egyedi azonosítót az adóalany számára, amellyel az adómentes tevékenységét gyakorolhatja. Figyelemmel a kérelem elbírálásának előre nem ismert időtartamából adódó bizonytalan helyzetre, indokolt, hogy azon adóalanyok, akik (amelyek) már 2024-ben is alanyi adómentességet alkalmaztak belföldön, ezt 2025-ben is folytathassák, amennyiben egyébként megfelelnek az alanyi adómentesség folytatására vonatkozó feltételeknek. Ennek érdekében a Javaslat előírja, hogy azon adóalanyok, amelyek 2024-ben is gazdasági tevékenységet folytattak és alanyi adómentességet választottak belföldön, és amelyek 2025. január 1-től a XIII. Fejezet 3. alcíme szerinti feltételekkel alkalmazhatnak belföldön alanyi adómentességet és élni is kívánnak e választási joggal, e szándékukat kötelesek az állami adó- és vámhatóság számára 2024. december 31-ig bejelenteni, valamint a 2024 évre vonatkozó göngyöltett uniós árbevételükről 2025. január 15-ig adatot szolgáltatni. A Javaslat átmeneti rendelkezéssel biztosítja, hogy a fentiek szerint nyilatkozó és az alanyi

adómentesség feltételeinek egyébként megfelelő adóalanyok 2025. január 1-től a kérelem jóváhagyásáig (EX-végű azonosító megállapításáig), de legkésőbb 2025. április 30-ig alanyi adómentes minőségben járhatnak el belföldön.

61. §

A törvényjavaslat átmeneti szabályként rögzíti, hogy 2028. július 1-jét megelőzően nem kötelező a globális kereskedelmi áruazonosító szám feltüntetése a nyugtán.

62. §

A törvényjavaslat a diplomáciai és konzuli képviselő tagja és a nemzetközi szervezet tagja által megfizetett adóból visszaigényelhető összeget naptári évenként a korábbi 300 ezer forint helyett legfeljebb 600 ezer forintra emeli, valamint technikai módosítást tartalmaz a műalkotások importjának 5%-os körbe kerülésével kapcsolatos rendelkezés miatt.

63. §

A módosítás pontosítja a vtsz. besorolást a kedvezményes, 5%-os áfakulcs hatálya alá tartozó speciális gyógyászati célra szánt tápszerek (élelmiszerek), valamint anyatej-helyettesítő és anyatej-kiegészítő tápszerek (élelmiszerek) tekintetében, valamint törvényi szintre emeli a 165/2023. számú veszélyhelyzeti kormányrendeletben foglalt, a „Hop On Hop Off” típusú buszos szolgáltatásokra vonatkozó kedvezményes 5%-os adómértéket.

64. §

A besorolási rend alapján egyes, Élelmiszerkönyv szerinti desszert jellegű sajt készítmények jelenleg is a 18%-os áfa mérték alá tartoznak, míg mások (2106 és 1806 vtsz. alá tartozóak) a 27%-os kulcs alá. A javaslat a jogalkotói célnak megfelelően 2024. január 1-jétől ez utóbbi termékeket is, így például a túró rudit, a 18%-os áfa kulcs alá sorolja.

65. §

A törvényjavaslat az eÁfa rendszer bevezetésével összefüggésben a számlabefogadói adatszolgáltatási kötelezettség alól ad felmentést azon adóalanyoknak, akik az e-Áfa rendszer használatával teljesítik bevallási kötelezettségüket, és ily módon nyilatkoznak számlaszinten a levonható adóról.

66. §

A törvényjavaslat tartalmazza az e-pénztárgéppel kiállított bizonylatokról valamint az egyéb nyugtákról és a nyugtával egy tekintet alá eső okiratokról az állami adó- és vámhatóság részére történő adatszolgáltatás teljesítésére vonatkozó előírásokat.

67. §

A kötelező e-nyugtaadás hatályba lépésével egyidejűleg az állami adó- és vámhatóság részére történő pénztárgépes adatszolgáltatás előírását helyezi hatályon kívül a módosítás.

A törvényjavaslat a 2020/285/EU tanácsi irányelv az irányelvhez igazodva pontosítja az alanyi adómentességre jogosító bevételi értékhatár számítása során figyelembe veendő bevételeket. Ennek értelmében az új közlekedési eszköz Közösségen belüli adómentes értékesítéséből adódó bevétel 2025-től beleszámít a bevételi értékhatárba.

Tekintettel egyrészt arra, hogy a 196. § szerinti rendelkezés átkerül a 195. §-ba, másrészt a XIII. Fejezet e Javaslatlal történő módosításaira, a 196. § technikai okokból történő hatályon kívül helyezése vált szükségessé.

68. §

A jövedéki termékek harmadik országba történő kivitelére vonatkozó jövedéki szabályok és a vámszabályok szerinti külső árutovábbítási eljárásra vonatkozó szabályok összhangjának megteremtése érdekében szükséges jogharmonizációs célú módosítás.

69. §

A jövedéki termékek harmadik országba történő kivitelére vonatkozó jövedéki szabályok és a vámszabályok szerinti külső árutovábbítási eljárásra vonatkozó szabályok összhangjának megteremtése érdekében szükséges, illetve a harmadik országba történő kivitel meghíúsulására vonatkozó irányelvi szabályokkal való összhangot megteremtő jogharmonizációs célú módosítás.

70. §

A jövedéki termékek harmadik országba történő kivitelére vonatkozó jövedéki szabályok és a vámszabályok szerinti külső árutovábbítási eljárásra vonatkozó szabályok összhangjának megteremtése érdekében szükséges, illetve az irányelvi üzemszüneti szabályokkal való összhangot megteremtő jogharmonizációs célú módosítás

71. §

A belföldi feladótól belföldi címzettnek kereskedelmi céllal más tagállamon keresztül szállított szabadforgalomba bocsátott jövedéki termékekre vonatkozó, jogharmonizációs célú módosítás.

72. §

A jogforrási hierarchia megtartása érdekében szükséges módosítás a jogalkalmazási gyakorlattal összhangban.

73. §

A borászatok elszámolási és adóbevallási határidejét érintő átmeneti szabály.

74. §

Szövegcsere módosítások. Adómentességi értékhatár korrekciója, borászatok elszámolási és adóbevallási határidejét érintő, valamint a hazai logisztikai ágazat versenyképességének növelése és a vámszabályozással való fogalmi összhang biztosítása érdekében szükséges szövegkorrekciók.

75. §

A rendelkezés a jogharmonizációs rendelkezés módosításával átülteti az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. és 108. cikke alkalmazásában a halászati és akvakultúra-termékek előállításával, feldolgozásával és forgalmazásával foglalkozó vállalkozások számára nyújtott támogatások bizonyos fajtáinak a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánításáról szóló (EU) 2022/2473 rendelet módosításáról szóló 2023/1315/EU bizottsági rendelet (HL L 167 2023. június 23., 1–90. o. 34., 35. pontját, amely szabályok módosítják az energiahatékonysági célokat szolgáló beruházás, felújítás adókedvezményének szabályait és bevezeti az épület esetében igénybe vehető új energiahatékonysági adókedvezményt.

76. §

A törvényjavaslat törvényi szintre emeli a népegészségügyi termékadóról szóló 2011. évi CIII. törvény veszélyhelyzet ideje alatt történő eltérő alkalmazásáról szóló 441/2023. (IX. 27.) Korm. rendelet szerinti szabályozást.

A törvényjavaslat szerinti módosítás értelmében élmény- és szabadidősport, valamint egészségmegőrző programnak az aktív Magyarországért felelős miniszter munkaszervezete által, e célra szolgáló fejezeti kezelésű előirányzatáról támogatott tevékenység, program, kampány, illetve az ezeket szolgáló beruházás minősül.

77. §

Átmeneti rendelkezés az adófelajánlás módosuló szabályaihoz.

78. §

Az élmény- és szabadidősport, valamint egészségmegőrző program finanszírozására az adóalanyok által felajánlott összegeket az adóhatóság a programok támogatására szolgáló előirányzat javára utalja át, a felajánlás összegéről pedig az aktív Magyarországért felelős minisztert tájékoztatja.

79. §

A Gazdaság-újraindítási Akcióterv végrehajtása érdekében Magyarország Helyreállítási és Ellenállóképességi Tervéhez kapcsolódó intézkedési lista jóváhagyásáról szóló 1495/2021 (VII. 23.) Korm. határozat 2. mellékletének 116. pontja szerint 2024. december 31-ig hatályba lép a közüzemi adózás egyszerűsítéséről szóló törvény, mely alapján a közműadó-kötelezettség megszűnik 2025-től.

E feladat végrehajtása első lépéseként a törvényjavaslat 2024. január 1-jétől kiemeli a közművezetékek adója tárgyi hatálya alól a hírközlési vezetéseket, ennek keretében hatályon kívül helyezi a hírközlési vezetésekre vonatkozó szabályokat.

80. §

Lásd az előző §-hoz írt indokolást.

A törvényjavaslat a közműadó-kötelezettség megszüntetésére vonatkozó feladat második lépéseként 2025. január 1-jétől hatályon kívül helyezi a közművezetékek adójáról szóló 2012. évi CLXVIII. törvényt.

81. §

A törvényjavaslat további egy évvel meghosszabbítja a hatályos szabályozás alkalmazásának határidejét.

Ebből következően 2024. december 31-ig az adó mértéke az adóalap 0%-a marad, emellett a továbbiakban sem kell alkalmazni a reklámadó-törvény releváns, eljárási természetű és szankciós rendelkezéseit (megrendelői adókötelezettségek, adó-, adóelőleg-, előleg-kiegészítés fizetési kötelezettség teljesítése, egyes adókötelezettségek teljesítésének elmaradása miatti mulasztási bírság alkalmazása, vélelmezett adó megállapítása).

82. §

A törvényjavaslat rögzíti, hogy ha az adóév 12 hónapnál rövidebb, az adóalanyok a tört adóévi adóalapját évesíteni kell, majd erre az adóalapra kell kiszámítani a mértéktábla szerinti sávok alkalmazásával az érvényesített adóösszeget. A fizetendő adó az így kiszámított éves adóösszegnek az adóév naptári napjaival arányos része.

83. §

A hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény alapján 2024. január 1-jétől hatályba lép a visszaváltási díjrendszer. A számviteli szabályok alapján a termék visszaváltási díjjal növelt ellenértékét értékesítés nettó árbevételeként kell elszámolni, az értékesített termékek bekerülési értékének részét képező visszaváltási díjat pedig eladott áruk beszerzési értékét növelő tételként kell kimutatni.

Tekintve, hogy a visszaváltási díj a termék forgalomba hozatala során jogszabályi előírás alapján kötelezően felszámított díj, a törvényjavaslat a visszaváltási díjat semleges megítélésűvé teszi a helyi iparűzési adó alapjának meghatározása szempontjából. Ez alapján a visszaváltási díj nem képezi részét sem a helyi iparűzési adó alapjául szolgáló nettó árbevételnek, sem pedig az adóalap meghatározásakor a nettó árbevételt csökkentő eladott áruk beszerzési értékének.

Emellett a törvényjavaslat kiegészíti a közszolgálati kötelezettség Htv.-beli definícióját a különleges jogállású szervekről és az általuk foglalkoztatottak jogállásáról szóló törvény szerinti jogviszonnal.

A módosítás alapján a különleges jogállású szerveknél közszolgálati jogviszonyban valamint munkaviszonyban foglalkoztatott személyek számára biztosított lesz a továbbiakban az idegenforgalmi adó alóli mentesség, ha a közszolgálati kötelezettség teljesítése céljából tartózkodnak az önkormányzat illetékességi területén.

84. §

A visszaváltási díjhoz kapcsolódó módosítással összefüggő pontosítás.

85. §

Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) módosítása a családi otthonteremtési kedvezmény (CSOK) igénybevételével megszerzett lakóingatlanokra vonatkozóan már létező visszerthes vagyonátruházási illetékmentesség feltételeit érinti az új otthonteremtési célú kedvezményes hitelprogram („CSOK Plusz”) bevezetésével összefüggésben.

Az Itv. hatályos szabályai szerint a CSOK igénybevételével való lakásszerzés mentességet élvez a visszerthes vagyonátruházási illeték alól. A törvényjavaslat egyrészt kiegészíti a hatályos visszerthes vagyonátruházási illetékmentességi szabály hatályát a kistelepüléseken nyújtható családi otthonteremtési kedvezménnyel. Másrészt az újonnan bevezetendő kamattámogatott kölcsön („CSOK Plusz” kölcsön) esetén új illetékkedvezményre biztosít lehetőséget. A törvényjavaslat szerint az új „CSOK Plusz” kölcsönről szóló kormányrendelet szerinti értékhatár alatti forgalmi értékű lakóingatlan – 2023. december 31. napját követően kötött adásvételi szerződés alapján történő – megvásárlásához, illetve megszerzéséhez a kölcsönt igénybe vevő vagyonszerzőt az ingatlan forgalmi értéke, mint illetékalap 80 millió forintot meg nem haladó része után illeti meg a visszerthes vagyonátruházási illetékmentesség.

86. §

Az Itv. 2024. január 1-jétől megszünteti a bírósági eljárási illeték illetékbélyeggel való megfizetésének lehetőségét. Az illetékbélyeg kivezetésére tekintettel a törvényjavaslat 2024. január 1-jétől lehetővé teszi, hogy a bírósági eljárásban elektronikus kapcsolattartásra nem kötelezett fél a bírósági eljárási illetéket készpénz-átutalási megbízással is megfizethesse.

A törvényjavaslat ezen illetékfizetéssel kapcsolatos részletszabályokat is rögzít, így például azt, hogy az illetéket mely bíróság illetékbevételei számlája javára kell teljesíteni, illetve, hogy a feladóvevényt az illetékköteles irathoz kell csatolni.

Mindezek mellett a törvényjavaslat rendezi a készpénz-átutalási megbízással történő illetékfizetés tényének bíróság általi ellenőrzését, továbbá rendelkezik arról az esetről is, ha a fél készpénz-átutalási megbízás útján anélkül fizetett illetéket, hogy bírósági eljárást kezdeményezett volna. Utóbbi esetben a megfizetett összeg visszatérítése az állami adóhatóságnak címezve annál a bíróságnál kérelmezhető, amelynek illetékbevételei számlájára az illetéket megfizették. Az állami adóhatóság az adó-visszatérítés általános szabályai szerint jár el.

87. §

Az otthonteremtési kedvezményekre való hivatkozásokat szükséges kiegészíteni a 2024-től bevezetendő „CSOK Plusz” hitelprogramra való utalással.

88. §

Az (1) és (3) bekezdéshez: A magyarországi munkavégzésre tekintettel utólagosan kifizetett jövedelmek (pl: bónusz, jutalom) után felmerülő szociális hozzájárulási adó kötelezettség esetében szükséges annak pontosítása, hogy ezen magyarországi munkavégzéssel megszolgált jövedelmek szociális hozzájárulási adó kötelesek, ezek tekintetében nem alkalmazhatóak az általános mentességi szabályok.

A (2) bekezdéshez: Technikai jellegű módosítás.

89. §

A rendelkezés rögzíti, hogy a munkaerőpiacra lépők után érvényesíthető kedvezményt nemcsak a magyar állampolgárságú munkavállalók után, hanem a Magyarországgal határos nem EGT-államok (Ukrajna, Szerbia) állampolgárainak foglalkoztatása esetén is érvényesíteni lehet.

90. §

A módosítás értelmében a megváltozott munkaképességű munkavállalók esetében a szakirányú oktatás és a duális képzés adókedvezményének érvényesítésénél az arányosítás mellőzésével valamennyi duális képzőhelyen folytatott szakirányú oktatással érintett nap figyelembe vehető.

91. §

A szakképzési hozzájárulás megszűnésével összefüggésben feleslegessé vált szövegrész hatályon kívül helyezése.

92. §

A rendelkezés beiktatja a nemzetgazdasági szintű bruttó átlagkereset fogalmát. A KSH a Hivatalos Értesítőben a legalább öt főt foglalkoztató vállalkozások, valamennyi költségvetési intézmény és a foglalkoztatás szempontjából jelentős nonprofit szervezetekre vonatkozóan teszi közzé a különböző ellátások alapjául szolgáló főbb kereset-statisztikai adatokat. A hatályos szabályokban is az erre a körre irányadó adatot kell figyelembe venni, a jogalkalmazás megkönnyítése érdekében azonban – az Szja tv-hez hasonlóan – indokolt a Tbj. fogalmi rendszerének kiegészítése is.

93. §

Technikai jellegű módosítás.

94. §

A rendelkezés a nemzetgazdasági szintű bruttó átlagkereset fogalmának bevezetésével összefüggésben pontosítja a ba) és a bb) alpont szövegét.

A bc) alpont szerinti új szabály értelmében a harmadik állam állampolgárának Magyarországról történő kiküldetése esetében a tevékenység ellenértékeként a tárgyhónapban megszerzett jövedelem minősül járulékalapnak, és így a szociális hozzájárulási adó alapjának is. Azaz kizárólag ezen személyi kör vonatkozásában megszűnik a kiküldetés esetében alkalmazható kedvezményes járulékalap szabály, mely szerint a járulékalap az alpbér, de legalább a bruttó átlagkereset.

95. §

A jelenlegi szabályozás alapján, ha az átalányadózást alkalmazó egyéni vállalkozó jövedelme már adóköteles, akkor a minimálbérre tekintettel fizetendő járulék tekintetében nem érvényesíthet járulékkedvezményt. A göngyöltéses járulékalap megállapítási módszer miatt viszont gyakran előfordul, hogy az átalányadózó egyéni vállalkozó jövedelme már adóköteles és mégis a minimálbér után kell megfizetnie a járulékot, így kiegészül a szabályozás azzal, hogy ez esetben az átalányban megállapított jövedelemnek nemcsak az adómentes, hanem az adóköteles része tekintetében is érvényesíthető a járulékkedvezmény. Átmeneti szabály értelmében ezt a kedvezményes rendelkezést már a 2023. január havi, illetve az azt követő hónapok tekintetében visszamenőlegesen lehet alkalmazni.

96. §

Az a) ponthoz: A Tbj. 6. § h) pont hc) alpontjának hatályon kívül helyezése miatt a kiegészítő tevékenységet folytató személy fogalma kiegészül az özvegyi nyugdíjban részesülő, az öregségi nyugdíjkorhatárt betöltött őstermelővel. Ez utóbbi személyi körbe tartozó őstermelők a korábbi szabályok szerint sem minősültek az őstermelői jogállásuk alapján biztosítottak, a módosítás csupán jogtechnikai pontosítás miatt szükséges.

2022 előtt az átalányadózó egyéni vállalkozók csak az átalányban megállapított jövedelmüket A b) és c) ponthoz: terhelő járulék után érvényesíthettek családi járulékkedvezményt, a járulékfizetési alsó határra tekintettel fizetett járulék után nem. 2022. január 1-je óta az átalányadózást alkalmazó egyéni vállalkozóknak az éves minimálbér felét meg nem haladó jövedelme mentesül a személyi jövedelemadó alól, így a főfoglalkozású egyéni vállalkozóknak azokban a hónapokban, amikor csak adómentes jövedelmük van a járulékfizetési alsó határ (minimálbér vagy garantált bérminimum) után kell megfizetnie a járulékot. Emiatt 2022-ben kiegészült a Tbj. egy olyan kedvezményes

szabállyal, amely ezen személyi kör részére lehetővé tette, hogy az átalányban megállapított adómentes jövedelem mértékéig érvényesíthető legyen a járulékkedvezmény, akkor is, ha a járulékot az egyéni vállalkozó a minimálbér után fizeti. A göngyölités szabály bevezetése óta gyakran előfordul olyan eset, hogy az egyéni vállalkozó átalányban megállapított jövedelme már adóköteles, de a göngyölités módszerrel meghatározott havi járulékalapja kevesebb, mint a minimálbér, így főfoglalkozású egyéni vállalkozóként legalább a minimálbér után köteles teljesíteni a járulékkötelezettséget. A jelenlegi szabályozás alapján ebben az esetben az egyéni vállalkozó nem érvényesíthetne járulékkedvezményt, mert az átalányban megállapított jövedelme már adóköteles. Annak érdekében, hogy a minimálbérről tekintettel fizetett járulék után ez esetben is lehessen járulékkedvezményt igénybe venni, kiegészül a szabályozás azzal, hogy az átalányban megállapított jövedelemnek nemcsak az adómentes, hanem az adóköteles része tekintetében is érvényesíthető a járulékkedvezmény.

97. §

A kiegészítő tevékenységet végző, azaz saját jogú nyugdíjban vagy özvegyi nyugdíjban részesülő őstermelők már a Tbj. 6. §-ának felvezető mondata alapján kikerülnek a biztosítottak köréből, hiszen biztosítottak csak a kiegészítő tevékenységet folytató személynek nem minősül az egyes pontokban nevesített jogviszonyban tevékenységet végző személyek minősülnek. A Tbj. 6. § h) pont hc) alpontja így valójában egy üres halmazra vonatkozóan állapít meg szabályt, hiszen a paragrafushely felvezető szövege a biztosított körből már eleve kizárta a kiegészítő tevékenységet folytatókat, emiatt szükséges a hc) alpont hatályon kívül helyezése.

98. §

A 2020/285/EU tanácsi irányelv alapján, ha a tagállam nem mentesíti a bejelentkezési kötelezettség alól azokat a területükön letelepedett, adómentes adóalanyokat, amelyek kizárólag az említett területen élnek az adómentességgel, akkor biztosítani kell ezen adóalanyok számára, hogy a bejelentkezési eljárás és az adószám megállapítása legfeljebb 15 munkanapot vegyen igénybe, kivéve az olyan egyedi eseteket, amikor az adókijátszás vagy adókikerülés megelőzése érdekében szükséges ellenőrzések elvégzése hosszabb időt igényel.

99. §

Az adminisztratív együttműködésről szóló uniós irányelv hetedik módosításának (DAC7) 2024. január 1-jei hatálybalépése miatt, az adatszolgáltatási kötelezettség teljesítéséhez szükséges módosítás. Az adatszolgáltatási kötelezettség bővül olyan adatokkal, amellyel kapcsolatos információ jelenleg nem áll rendelkezésre az adóhatóság rendszereiben, így szükséges a „Havi bevallás a kifizetésekkel, juttatásokkal összefüggő adóról, járulékokról és egyéb adatokról” elnevezésű, '08 jelű bevallás kiegészítése. Az adóazonosító számot érintően kivétel szabályt fogalmaz meg a módosítás, mivel a kamatjövedelem, valamint meghatározott esetben az osztalékból származó jövedelem kifizetése magánszemély részére adóazonosító jel hiányában is teljesíthető.

100. §

Az eÁfa rendszer keretében előállított, adónyilvántartásból összeállított áfa bevallás-tervezet kapcsán szükséges módosítás.

101. §

Az e-pénztárgépek alkalmazásának feltételeit biztosító rendelkezés. Az új típusú pénztárgépek bevezetésével tisztul a gazdaság, javul a vállalkozások digitalizáltsága és az ország versenyképessége. Nemcsak a vállalkozásoknak hoz adminisztráció- és költségcsökkentést, hanem egyszerűbbé teszi a vásárlást, a jótállási jogok érvényesítését. Az e-pénztárgép egy zöld megoldás, hiszen az új típusú kasszák elektronikus nyugtát „adnak”, amely a vásárlókhöz egy a – jellemzően – mobiltelefonjukra letöltött alkalmazás révén jut el.

102. §

Az automata berendezés üzemeltetési helyszíne felett rendelkezési joggal bíró adózóra vonatkozó adatbejelentési kötelezettség előírása.

103. §

Az e-pénztárgépek alkalmazásának feltételeit biztosító rendelkezés. Az új típusú pénztárgépek bevezetésével tisztul a gazdaság, javul a vállalkozások digitalizáltsága és az ország versenyképessége. Nemcsak a vállalkozásoknak hoz adminisztráció- és költségcsökkentést, hanem egyszerűbbé teszi a vásárlást, a jótállási jogok érvényesítését. Az e-pénztárgép egy zöld megoldás, hiszen az új típusú kasszák elektronikus nyugtát „adnak”, amely a vásárlókhöz egy a – jellemzően – mobiltelefonjukra letöltött alkalmazás révén jut el.

104. §

A törvényjavaslat alapján a tevékenységüket év közben kezdő személyeknek az adóhatósági bejelentkezéstől számítva 30 nap áll rendelkezésre a csoportos társasági adóalany tagjaként való csatlakozás engedélyezésére irányuló kérelem benyújtására.

105. §

Jelen rendelkezés célja megteremteni a törvényi felhatalmazást az e-pénztárgépek adatszolgáltatása révén beérkezett adatok megismerésére, kezelésére, továbbítására.

106. §

Az e-pénztárgépek további előnyét biztosító rendelkezés, amely szerint a nyugtatarba továbbított adatokat a szolgáltató tíz évig őrzi.

107. §

A személyes adatok védelme érdekében az önkormányzati adóhatóság csak a vállalkozási tevékenységet végző természetes személyek, jogi személyek és egyéb szervezetek adatait teheti közzé. Kedvező az a változás is, hogy az adótartozás összege, amellyel az adótartozással rendelkező személyek listájára fel lehet kerülni, az ötszörösére nőtt (100 ezer forintról 500 ezer forintra).

108. §

2023. június 30-tól a korábban hatályos mezőgazdasági- és a halászati csoportmentességi rendelet helyett új csoportmentességi rendeletek léptek hatályba, így az uniós joggal való összeegyeztethetőség miatt indokolt a módosítás.

109. §

Az adózók joga még tovább bővül. A rendelkezés megteremti a lehetőségét annak, hogy a végelszámolás során is élhessenek az adózók észrevétel benyújtási jogukkal. Az ellenőrzést lezáró jegyzőkönyv átvételétől számított nyolc napon belül tehetnek észrevételt.

110. §

Az e-Áfa rendszer az állami adó- és vámhatóság egy újabb szolgáltatása, amely egyszerűsíti a bevallási kötelezettséget, és mindemellett jogkövetésre is ösztönzi az adózókat. A módosítás révén az e-Áfa rendszerben a gépi interfész alkalmazást választó adózó tizenöt napig mentesül az ellenőrzés alól. Ez alatt az idő alatt a bevallásban szereplő hibák, eltérések javíthatóak.

111. §

A rendelkezés a kockázatos adózói minősítésű adózókra vonatkozó ellenőrzési határidő számítási szabályokat egységesíti.

112. §

Az e-pénztárgépekre vonatkozó előírások megszegése esetén a törvény mulasztási bírságot ír elő. A szankció mértéke a mulasztó személyétől és a mulasztás súlyosságától függ.

113. §

Az e-Áfa rendszer az állami adó- és vámhatóság egy újabb szolgáltatása, amely egyszerűsíti a bevallási kötelezettséget, és mindemellett jogkövetésre is ösztönzi az adózókat. A módosítás révén adózó mentesül az önellenőrzési pótlék fizetése alól, ha bevallási kötelezettségét az e-Áfa rendszer gépi interfész alkalmazásán keresztül teljesíti.

114. §

Az állami adó- és vámhatóság mérlegelési jogkörében dönthet úgy, hogy a számla- vagy nyugtakibocsátási kötelezettség súlyos megszegése esetén elrendeli az üzletzárást, ami egységesíti az üzletzárás szankció-rendszerét.

115. §

Az állami adó- és vámhatóság szolgáltatásainak száma tovább gyarapszik, évente a Magyar Közlönyben teszi közzé a tárgyévi adóteljesítményre és a kiemelt adóügyi minősítésre vonatkozó értékhatárokat, valamint az Áfa tv. szerinti bevallástervezet összeállításával közreműködik az általános fogalmi adó bevallási kötelezettség teljesítésében.

A nyugtatór üzemeltetésével kapcsolatos feladatok ellátására az állami adó- és vámhatóság a felhatalmazott.

116. §

A nagy összegű adóhiánnyal rendelkező adózók közzétételi listájában csak a vállalkozási tevékenységet végző természetes személyek, jogi személyek és egyéb szervezetek adatait teheti közzé az állami adó- és vámhatóság. A közzétételre kötelezettek köre szűkül. A közzétételi listára csak a vállalkozási tevékenységet végző természetes személyek kerülhetnek fel, de közülük is csak azok, akiknél az adóhiány összege meghaladja a 100 millió forintot.

Az állami adó- és vámhatóság kérelemre törli az adózót a közzétételi listáról, ha a kérelem benyújtásának időpontjában fennálló, az állami adó- és vámhatóságnál nyilvántartott adótartozását hiánytalanul megfizeti.

117. §

A nagy összegű adótartozással rendelkező adózók közzétételi listájában csak a vállalkozási tevékenységet végző természetes személyek, jogi személyek és egyéb szervezetek adatait teheti közzé az állami adó- és vámhatóság. A közzétételre kötelezettek köre szűkül. A közzétételi listára csak a vállalkozási tevékenységet végző természetes személyek kerülhetnek fel, de közülük is csak azok, akiknél az adótartozás összege meghaladja a 100 millió forintot.

118. §

Az állami adó- és vámhatóság a nagy összegű adóhiánnyal rendelkező adózók közzétételi listája, valamint a nagy összegű adótartozással rendelkező adózók közzétételi listája tekintetében a honlapján a lekérdezési lehetőséget 2014. december 31-ét követően és 2021. június 10-ét megelőzően keletkezett adatokra vonatkozóan biztosít.

119. §

Az adózók számára jelent könnyítést, hogy az állami adó- és vámhatóság honlapján 2024. július 1-től elérhetőek, a csoportos általános forgalmi adó alanyok tagsági időszakára vonatkozó adatok.

Az állami adó- és vámhatóság nem teszi közzé honlapján az azon belföldön letelepedett áfaalany adózók ún. EX-végződéssel ellátott egyedi azonosítószámát, amelyek az Áfa tv. előírásai szerint az Európai Unió más tagállamában választottak a tartalmában a belföldi alanyi adómentességnek megfelelő tagállami szabályozás szerinti adómentességet.

120. §

Felhatalmazó rendelkezés az automata üzemeltetési helyszíne felett rendelkezési joggal bíró adózó bejelentési kötelezettsége részletszabályainak rendeletben történő meghatározására.

121. §

Átmeneti rendelkezések.

122. §

Európai Unió jogának való megfelelést rögzítő rendelkezések.

123. §

Szövegcsérés módosítások.

124. §

Hatályát vesztő rendelkezések.

125. §

A légitársaságok hozzájárulásáról és egyes adótörvények módosításáról szóló 2023. évi LIX. törvény 110. § (2) bekezdése 2024. január 1-jei hatálybalépéssel bevezeti, hogy ha az alapítvány, egyesület vagy köztestület csak üzemtartója a gépjárműnek, mentes lehet a gépjárműadó alól, feltéve, hogy a gépjármű tulajdonosa költségvetési szerv, alapítvány, egyesület vagy köztestület és a tárgyévvel megelőző évben társasági adófizetési kötelezettsége nem keletkezett. Ehhez kapcsolódóan a módosítás következtében azonban adatbejelentési kötelezettséget is teljesítenie kell a GJADO adatlapon az állami adó- és vámhatóság felé.

126. §

A törvényjavaslat pontosítja a pénzügyi képviselőre vonatkozó feltételeket azzal, hogy előírja, hogy a bankgarancia csak a képviselőhöz köthető saját bankgaranciával teljesíthető.

127. §

A törvényjavaslat értelmében elektronikus kapcsolattartásra kötelezett azon áfa alany adózó is, aki/amely belföldön letelepedett és az Áfa tv. előírásai szerint az Európai Unió más tagállamában kíván a tartalmában a belföldi alanyi adómentességnek megfelelő tagállami szabályozás szerinti adómentességet választani.

128. §

A hatósági tanúként való közreműködés szabályainak pontosítása. Egyértelművé válik, hogy ha jogszabály eltérően rendelkezik, akkor kötelező a hatósági tanúskodás.

129. §

Az ellenőrzési határidők számítását pontosító speciális szabály, amely a legnagyobb adóteljesítménnyel rendelkező cégek jogutódlása esetén alkalmazandó.

130. §

A kezelőszemélyzet nélküli automataberendezések, csomagautomaták ellenőrzésének a megindítását – a jogbiztonság garantálásával – egyértelműsíti a rendelkezés.

131. §

Ha a letelepedésétől eltérő tagállamban adómentességet választani kívánó áfaalany ezen kérelmét az állami adó- és vámhatóság elutasítja, és az elutasító döntés alapja az adómentesség választásával érintett másik tagállam által szolgáltatott információ (az érintett tagállam által előírt árbevételi értékhatárnak nem felel meg az adóalany), abban az esetben az adóalany ezen tagállamhoz és nem a letelepedése szerinti tagállamhoz fordulhat jogorvoslatért.

132. §

Átmeneti rendelkezések.

133. §

Az Európai Unió jogának való megfelelést szolgáló rendelkezés.

134. §

Szövegcsérés módosítás.

135. §

Az ingó végrehajtás értékhatára a 100 ezer forintról a duplájára nő, ami azt jelenti, hogy – fő szabály szerint – 200 ezer forintot meg nem haladó követelés esetén csak hatósági átutalási megbízást és jövedelem-letiltást foganatosíthat az adóhatóság.

136. §

A módosítás következtében a nemzetközi adóegyezmények alapján indított adókövetelések behajtására irányuló megkeresések esetén végrehajtható okiratnak minősül a magyar adóhatóság követelését tartalmazó hátraléki kimutatás.

137. §

Az adósokat védő, garanciális szabály, amely szerint, ha az adóhatóság a munkáltató felé bocsát ki letiltást nem valós tartalmú végrehajtható okirat alapján, illetőleg végrehajtható okirat hiányában vagy végrehajtható okirat birtokában, de az esedékesség előtt akkor, az adóhatóságnak kamatfizetési kötelezettsége keletkezik.

138. §

A szabályozás következtében a végrehajtás során lefoglalt vagyontárgyak értékesítésének módja kiegészül a bizományosi szerződés keretében történő értékesítéssel. Az elektronikus árverés helyett bizományos útján is értékesíthetővé válik a lefoglalt vagyontárgy, ha feltételezhető, hogy magasabb áron értékesíthető, mint elektronikus árverésen. A bizományosi értékesítés – az árverésen kívüli eladáshoz hasonlóan – mind az adós, mind az adóhatóság szempontjából előnyös, hiszen így a megállapított becsértéken történik az értékesítés. A bizományosi szerződés keretében történő értékesítést az önkormányzati adóhatóságok nem vehetik igénybe.

139. §**140. §**

A módosítás lehetőséget teremt az árverés során a vételár átutalási megbízással való megfizetésére.

141. §

A bizományi szerződés keretében történő értékesítés szabályait foglalja össze a fejezet. A bizományi szerződés megkötésekor a bizományos igazolja, hogy megfelel a törvényben foglalt követelményeknek.

A bizományi szerződés keretében történő értékesítés csak akkor valósítható meg, ha attól magasabb vételáron történő értékesítés várható.

142. §

A módosítás az árveréseket gyorsabbá, eredményesebbé és hatékonyabbá teszi.

143. §

A módosítás az árveréseket eredményesebbé teszi azért, hogy kezeli azt a jelenséget, amikor a viszonteladóként működő árverés nyertesei nem veszik át az adóhatóság őrzetében lévő megvásárolt ingóságot, addig, amíg azt nem

sikerül értékesíteniük. A törvényjavaslat bevezeti, hogy ha az árverés nyertese a költségeket az esedékesség napjáig nem fizeti meg, a továbbiakban elektronikus árveréseken nem vehet részt mindaddig, amíg meg nem fizeti azt.

144. §

A rendelkezés több, adósoknak kedvező szabályt vezet be. Előírja, hogy a behajtást kérő hatóság végrehajtásra történő megkeresésének feltétele, hogy intézkedjen az építésügyi korlátozás tényének ingatlan-nyilvántartásba történő feljegyzése iránt.

Az eljárási bírság utólagosan mérsékelhető, így ha az adós határidőben teljesíti a kötelezettségét, a bírságot akár el is engedheti az adóhatóság. A szabály hozzájárulhat mind az eljárás gyorsabb befejezéséhez, mind az adózó költségeinek csökkentéséhez.

A módosítással a törvény szabályozza, hogy mely esetekben nem tűr halasztást a meghatározott cselekmény végrehajtása, mely esetekre alkalmazható ez a minősítés.

145. §

Az egyértelmű jogalkalmazás, az eljárások gyors és hatékony lefolytatása érdekében a közigazgatási végrehajtáshoz igénybeveendő közreműködő szervezetekre vonatkozó eljárási szabályokat pontosítja a rendelkezés.

146. §

A módosítás révén csökken az adminisztráció, az eljárás gyorsabbá és hatékonyabbá válik.

147. §

A rendelkezés az eredménytelen végrehajtás eseteinek és következményeinek pontosításával könnyíti és egyértelművé teszi a jogalkalmazást a meghatározott cselekmény végrehajtása esetén.

148. §

Az egyértelmű jogalkalmazás érdekében a végrehajtási eljárást megszüntető végzés általános esetei mellett indokolt meghatározni a meghatározott cselekményekre vonatkozóan a végrehajtás megszüntetésének speciális okait.

149. §

A felhatalmazó rendelkezés kiegészítése során a rendelkezés megteremti annak a lehetőségét, hogy az adópolitikáért felelős miniszter rendeletben megállapítsa a meghatározott cselekmények végrehajtása kapcsán közreműködő szervezetek, valamint romlandó dolgok értékesítése kapcsán közreműködő kereskedők névjegyzékére, az ajánlatok tartalmára, a kiválasztásra vonatkozó, valamint ezeken felül az ajánlat kérésekre vonatkozó részletes szabályokat, valamint a bizományosi szerződés keretében történő értékesítésre vonatkozó részletes szabályokat.

150. §

Átmeneti rendelkezések.

151. §

Szövegcsérés módosítás.

152. §

A hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: Htv.) és a hozzá kapcsolódó végrehajtási rendeletek előírásai alapján 2024. január 1-jétől hatályba lép a visszaváltási díjrendszer. A törvényjavaslat az új visszaváltási díjrendszerhez kapcsolódó számviteli elszámolási szabályokat tartalmazza.

Eltérő számviteli elszámolás vonatkozik a kötelezően visszaváltási díjas, nem újrahasználható termékek visszaváltási díjára és a kötelezően visszaváltási díjas, újrahasználható termékek, valamint a gyártók által önkéntesen vállalt visszaváltási díjas termékek visszaváltási díjára.

Az ágazati szabályozás szerint a vállalkozónak meghatározott termék értékesítésekor visszaváltási díjat fel kell számítani, így minden esetben – a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Szt.) általános előírásait alkalmazva – a visszaváltási díjjal növelt ellenértéket kell értékesítés nettó árbevételeként elszámolni.

A kötelezően visszaváltási díjas, nem újrahasználható termékek visszaváltási díját a vállalkozónak a koncessziós társaság felé kell megfizetni, melyet a vállalkozónál egyéb ráfordításként kell elszámolni. A fogyasztó visszaváltás esetén a visszaváltási díjat a forgalmazótól, illetve a koncessziós társaságtól is visszakaphatja. Amennyiben a forgalmazó fizeti vissza a koncessziós társaság helyett a visszaváltási díjat, akkor a forgalmazó által a fogyasztónak visszafizetett visszaváltási díjat a forgalmazónál egyéb követelésként kell kimutatni, mindaddig, míg az pénzügyileg vagy egyéb más módon nem rendeződik. A forgalmazó által megvásárolt terméknel a belföldi gyártónak fizetett visszaváltási díj a megvásárolt termék bekerülési értékének a részét képezi (ugyanis az a termék beszerzéséhez közvetlenül hozzárendelhető), így amikor a termék a forgalmazó részéről értékesítésre kerül, akkor ez a bekerülési érték jelenik meg eladott áruk beszerzési értékeként. Forgalmazóként a termék értékesítésekor a fogyasztótól megkapott visszaváltási díj – az Szt. általános előírása alapján – szintén a termék ellenértékének a részét képezi, így azt is az értékesítés nettó árbevételeként kell elszámolni.

Az újrahasználható termékek és az önkéntes visszaváltási díjas termékek esetében azonban a gyártónak kell a forgalmazó, vagy a fogyasztó részére a visszaváltási díjat visszafizetnie, így ennek az elszámolása a gyártónál a betétdíjas göngyölegek visszavételére vonatkozó előírások szerint történik. A gyártónál – az újrahasználható termékek és az önkéntes visszaváltási díjas termékek után – a helyesbítő számviteli bizonylatban rögzített, visszafizetett visszaváltási díj összegét értékesítés nettó árbevételét csökkentő tételként kell elszámolni (a helyesbítés a visszafizetés időpontjára vonatkozik). A forgalmazónál a gyártótól visszakapott visszaváltási díjat az eladott áruk beszerzési értékét csökkentő tételként, míg a fogyasztónak minősülő vállalkozónál anyagköltséget csökkentő tételként kell elszámolni.

153. §

154. §

Lásd a 152. §-hoz kapcsolódó indokolást.

155. §

A könyvvizsgálói közfelügyeleti hatóság piacfelügyeleti jogkörében eljárva azt tapasztalta, hogy a könyvvizsgáló cégek könyvvizsgálói tevékenységre történő megválasztásával egyidejűleg nem minden esetben kerül megválasztásra a könyvvizsgálat végrehajtásáért személyében felelős könyvvizsgáló. Azt csak később jelöli ki saját hatáskörben a megválasztott könyvvizsgáló cég. Több esetben emiatt a könyvvizsgálat végrehajtásáért személyében felelős könyvvizsgáló személyének a cégnyilvántartásba történő bejegyzése sem történt meg, illetve jelentős késedelemmel történt. Ez bizonytalanságot eredményez mind a megbízó, mind a személyében felelős könyvvizsgáló, mind a piac egyéb érintett szereplője számára, ezért indokolt annak egyértelmű rögzítése, hogy könyvvizsgáló cég választása esetén, annak megválasztásával egyidejűleg a könyvvizsgálat végrehajtásáért személyében felelős könyvvizsgálót is ki kell jelölni.

156. §

Hatályba léptető rendelkezés.

157. §

Lásd a 152. §-hoz kapcsolódó indokolást.

Építményi jog

A gazdaság versenyképességének növelése érdekében történő törvénymódosításokról szóló 2023. évi XXXIX. törvény 2023. június 24-ei hatállyal módosította a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvényt (a továbbiakban: Ptk.) és a Ptk.-ban új jogintézményt vezetett be, az építményi jogot.

A Ptk. előírása alapján az építményi jogánál fogva a jogosult az ingatlanon vagy annak felszíne alatt épületet létesíthet, illetve hasznosíthat. Ennek során jogosult az épület építésére vagy építtetésére, és ennek érdekében az ingatlan igénybevételeire, jogosult továbbá a felépült vagy az ingatlanon már fennálló épület birtoklására, használatára és hasznainak szedésére.

Az építményi jog átruházható és jogutódlás tárgya lehet.

Az építményi jog határozott időre alapítható. Az építményi jog létrejöttéhez az erre irányuló szerződésen vagy más jogcímen kívül az építményi jognak a jogosult javára az ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzése szükséges. Építményi jogot az ingatlan tulajdonosa egyoldalú nyilatkozattal a saját javára is alapíthat.

A törvényjavaslat a Ptk. új előírása alapján szabályozza az építményi jog számviteli elszámolását.

A törvényjavaslat új előírása az építményi jogot az ingatlanokhoz kapcsolódó vagyoni értékű jogok közé sorolja be (hasonlóan a bérleti joghoz), így azt a tárgyi eszközök között kell kimutatni, mivel az tartósan (egy éven túl) szolgálja a vállalozási tevékenységet.

A Ptk. előírása alapján építményi jogot az ingatlan tulajdonosa egyoldalú nyilatkozattal a saját javára is alapíthat. Az ingatlan tulajdonosánál a saját maga javára alapított építményi jogot nem lehet a könyvekben kimutatni, mert az ingatlan tulajdonjoga magában foglalja az építményi jogot is (más használati jogokhoz hasonlóan).

Az ingatlan tulajdonosánál az építményi jog eladásának ellenértékét értékesítés nettó árbevételeként kell elszámolni (hasonlóan a bérleti jog eladásához). Az építményi jog ellenértékét egy összegben is meghatározhatják. Az összemérés elvéből fakadóan azonban a vállalkozó az adott időszak bevételeként csak olyan bevételeket szerepeltethet, amelyek valóban az adott időszakhoz kapcsolódnak. Ha egy bevétel több időszakhoz is köthető, mint a befektetett eszközök tartós építményi jogának átengedéséért kapott bevétel, akkor a bevételt az érintett időszakok között meg kell osztani, halasztott bevételként el kell határozni. A halasztott bevételt az alapul szolgáló szerződésben, megállapodásban meghatározott időtartam alatt lehet megszüntetni. Mivel az építményi jog eladása a Ptk. előírása alapján határozott idejű szerződés alapján történik, így az egy összegben elszámolt és ezek után elhatárolt árbevételt a szerződés futamideje alatt egyenletesen kell feloldani.

A Ptk. előírása alapján az építményi jog ellenértékét időszakonként visszatérő szolgáltatásként (építménybérként) is meghatározhatják. Ebben az esetben az építményi jogért fizetett összeget, mint igénybe vett szolgáltatás ellenértékét, költségként kell elszámolni.

Pótbefizetésből és az osztalékból származó követelés elengedése

A számviteli törvény hatályos előírásai tartalmazzák a veszteség pótlására adott pótbefizetésből származó követelésről, illetve az osztalékból származó követelésről történő tulajdonosi lemondás esetére vonatkozó elszámolási szabályokat. E rendelkezések egy része csak a gazdasági társaságot nevesítik, mint alkalmazót, miközben a Ptk. a szövetkezetek esetében is lehetővé teszi ezeknek a jogintézmények az alkalmazását. A törvényjavaslat ennek megfelelően a pótbefizetésből és az osztalékból származó követelés elengedésére vonatkozó rendelkezéseket alkalmazók körét kiterjeszti általánosan a vállalkozóra, amely magában foglalja a gazdasági társaság mellett többek között a szövetkezetet is.

Kiterjesztett gyártói felelősség díja

A Htv. és a hozzá kapcsolódó végrehajtási rendeletek előírásai alapján 2023. július 1-jétől bizonyos termékeket gyártó vállalkozásoknak kiterjesztett gyártói felelősségi díjat kell fizetniük a koncessziós társaság részére. A törvényjavaslat szerint a gyártóknál a koncessziós társaságnak fizetendő kiterjesztett gyártói felelősségi díjat, mint igénybe vett szolgáltatás ellenértékét, költségként kell elszámolni.

158. §

Az elektronikus pénztárgépekkel kapcsolatos informatikai feladatok ellátása érdekében szükséges módosítás.

159. §

A nemzetbiztonsági felülvizsgálati eljárás zavartalan lefolytathatósága érdekében a módosítás lehetővé teszi, hogy amennyiben ez indokolt, a nemzetbiztonsági felülvizsgálati eljárás kezdeményezésének jogát a NAV elnöke magához vonja anélkül, hogy erről az eredeti munkáltatói jogkört gyakorlót és a foglalkoztatottat értesíteni kellene.

160. §

A módosítás a vezetők egyoldalú munkakör módosításához hasonlóan, lehetőséget teremt a szakértői munkakörben foglalkoztatottak munkakör módosítására, biztosítva ebben az esetben is, hogy az érintett kérhesse a felmentését.

161. §

Az igazgatási szünetre vonatkozó pontosító, egyértelmű jogalkalmazást biztosító rendelkezés.

162. §

A már megszerzett rendfokozat megtartására vonatkozó speciális és kedvező szabály révén a Hszt. hatálya alá tartozó szervtől vagy a Magyar Honvédségtől áthelyezettek esetében a NAV-nál megállapított rendfokozat nem lehet alacsonyabb, mint az áthelyezés előtti. A módosító szabály az áthelyezettek esetén is rendelkezik az első tiszti kinevezés szabályairól.

163. §

A kártérítési eljárás lefolytatása során szerzett több éves szakmai tapasztalat, a munkáltatói oldalról felmerült igények alapján indokolt megteremteni annak jogszabályi lehetőségét, hogy a munkáltatói és egyben kártérítési jogkör gyakorlója mérlegelési jogkörben, egyedi esetben, kivételesen az aránytalan adminisztrációs munkateher ráfordítást és csekély mértékű megtérülést eredményező káresetekben eltekinthessen a kártérítési eljárás megindításától.

164. §

a) ponthoz: a NAV elnöke munkáltatói jogkörének átruházhatóságát rugalmasabbá tévő módosítás.

b) ponthoz: a tisztviselői munkakört betöltő pénzügyőri státuszú foglalkoztatottak részére a társasági egyenruha mellett a gyakorló egyenruha viselésének lehetőségét biztosítja. A pénzügyőrök munkavégzésének ellenőrzése, a szakirányítási feladatok ellátása és a tisztjelöltekkel való személyes találkozások során az egyenruhában való megjelenés fontos szerepet kapott az elmúlt időben is, és fontos annak jövőbeni fenntartása. A jövedéki ellenőrzéseket ma már jellemzően pénzügyőri státuszú, de tisztviselői munkakörben foglalkoztatottak végzik. Tekintettel arra, hogy a mintavétel sok esetben a ruházat szennyeződésével jár, esetükben is indokolt a gyakorló egyenruha viselésének lehetővé tétele. Figyelemmel arra, hogy a jelenlegi szabályozásban biztosított társasági egyenruha viselése ünnepi alkalmakhoz kötődik, így a fenti tevékenységek ellátása során annak viselése nem a megfelelő öltözet és a már említett jövedéki ellenőrzések során, társszervekkel való egyeztetések, igazgatósági ellenőrzések, pénzügyőr képzéshez kapcsolódó vizsgán, pályaaorientációs bizottságokban, vagy szakmai gyakorlat ellenőrzése során az abban való megjelenés kevésbé egyeztethető össze a napi feladattal.

c) ponthoz: a jelenlegi szabályozás szerint a szabadság kiadásánál a szabadság kezdő napját legalább 60 nappal előtte kell a munkáltatónak meghatározni, azonban ennyivel előre nagyon nehéz megtervezni a szolgálati feladatok ellátását, a szabadságot foglalkoztatottak létszámát. Ezért a módosítás e határidőt 30 napra csökkenti.

165. §**166. §**

A rendelkezések kivezetik a háztartási munka nyilvántartásba vételének regisztrációs díjfizetési kötelezettségével kapcsolatos szabályokat, ezzel csökken az önálló adónemek száma.

167. §

A Magyarország 2024. évi központi költségvetéséről szóló 2023. évi LV. törvény alapján a Beruházási Alap (továbbiakban: BA) előirányzata a XV. PM fejezetből átkerül az Építési és Közlekedési Minisztérium (továbbiakban: ÉKM) irányítása alá tartozó XLV. Állami Beruházások fejezetbe. A BA előirányzat és a hatáskörök átadása az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény (továbbiakban: Áht.) módosítását igényli arra tekintettel, hogy a BA előirányzattal kapcsolatos valamennyi feladat végrehajtása is az ÉKM-re hárul.

Pontosító, kiegészítő rendelkezések, az otthonteremtési támogatások időközben bekövetkezett változásaira tekintettel.

168. §

Az adómegállapítási jogsegély általános meghatározásakor nemcsak az Európai Unió tagállamainak, hanem más államok hatáskörrel rendelkező hatóságainak az együttműködésére is figyelemmel kell lenni, ezért pontosítani szükséges az együttműködés területi hatálya alá tartozó államok körét.

169. §

Szükséges, hogy az adóegyezmények szerinti vitarendezési eljárásban az érintett személy fogalma ne csak a magyar adóügyi illetőségű személyre, hanem az adott eljárásban alkalmazandó adóegyezményben részes valamely államban belföldi adóügyi illetőségű személyre kiterjedjen, hasonlóan a másik két nemzetközi vitarendezési eljáráshoz.

170. §

A módosítás biztosítja, hogy a megkereső hatóság tisztviselője a magyar megkeresett hatóság magyarországi eljárása során, a közigazgatási vizsgálat eredményes elvégzése érdekében, indokolt esetben jogosult legyen természetes személyt nyilatkozattételre felhívni és nyilvántartásokat megvizsgálni.

171. §

A módosítás összhangba hozza az Aktv. szövegezését az adóigazgatási eljárásban használt kifejezéssel. Ennek megfelelően a korábbi „jogerőre emelkedés” kifejezés helyett a „döntés véglegessé válása” kifejezést alkalmazza.

172. §

Jogalkalmazást segítő pontosítás. A rendelkezés egyértelműsíti azt a jogalkotói szándékot, hogy az adatszolgáltatásra kötelezett platformüzemeltető e minősége bejelentésének nem előfeltétele a magyarországi adóügyi illetőség.

173. §

Az Európai Bizottság álláspontja szerint egy tagállamban levő ingatlan és egy másik tagállamban illetőséggel bíró Jelentendő értékesítő esetén az Aktv. 21/B. § (3) bekezdéséből nem következik, hogy az állami adó- és vámhatóság automatikus információcsere keretében köteles mindkét tagállam felé köteles adatot továbbítani. A módosítás ezt a helyzetet tisztázza, amikor rögzíti, hogy az ingatlan helye szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságával is közölni szükséges a kérdéses adatokat.

174. §

Az Európai Bizottság álláspontja szerint a korábbi szabályozás alapján nem volt egyértelmű, hogy az automatikus információcsere során az adószámhoz kapcsolódóan az adószámot kibocsátó tagállam megnevezését is továbbítani

kell. A módosítás ezt a helyzetet tisztázza, amikor kimondja, hogy az adatszere során az adószámot kiadó tagállam megnevezését is fel kell tüntetni.

175. §

Az adatszolgáltatásra kötelezett platformüzemeltetők bejelentési, változás-bejelentési és adatszolgáltatási kötelezettségüket elektronikus úton teljesítik. A módosítás alapján a bejelentési, változás-bejelentési kötelezettség teljesítésére elektronikus úrlapon, az adatszolgáltatási kötelezettség teljesítésére az állami adó- és vámhatóság által meghatározott módon, „xml” formátumban kerül sor.

176. §

A vitarendezési eljárást lefolytató magyar illetékes hatóságként eljáró Pénzügyminisztériumnak nincs felettes szerve, amely a fellebbezést elbírálná. Így szükséges a nemzetközi vitarendezési eljárásokban általános jelleggel is kizárni a fellebbezést. Jogorvoslatként egyébként közigazgatási perre van lehetőség.

Az európai uniós vitarendezési eljárást főszabály szerint mindkét országban benyújtott kérelemmel lehet kezdeményezni. A természetes személyek és a KKV-k kivételek ez alól, esetükben elég csak a saját országukban benyújtaniuk a panaszt. Az Aktv. szabályozza azt az esetet, ha belföldön nyújtják be a kérelmet, de arról az esetről nem szól, ha ilyen személyek külföldön nyújtják be a kérelmet, és azt a külföldi illetékes hatóság továbbítja a magyar illetékes hatóságnak.

Hasonlóan a másik két nemzetközi vitarendezési eljáráshoz ilyen esetekben az európai uniós vitarendezési eljárásban is szabályozni szükséges e formát.

177. §

Ha az európai uniós vitarendezési eljárást külföldi adóügyi illetőségű természetes személy vagy kis- és középvállalkozás érintett személy kezdeményezi, akinek vagy amelynek csak külföldön kell benyújtania a panaszt, akkor a hiánypótlás menetét szükséges a másik két nemzetközi vitarendezési eljáráshoz hasonlóan szabályozni.

178. §

A vitarendezési eljárást lefolytató magyar illetékes hatóságként eljáró Pénzügyminisztériumnak nincs felettes szerve, amely a fellebbezést elbírálná. Így szükséges a nemzetközi vitarendezési eljárásokban általános jelleggel is kizárni a fellebbezést. Jogorvoslatként egyébként közigazgatási perre van lehetőség.

179. §

A vitarendezési eljárást lefolytató magyar illetékes hatóságként eljáró Pénzügyminisztériumnak nincs felettes szerve, amely a fellebbezést elbírálná. Így szükséges a nemzetközi vitarendezési eljárásokban általános jelleggel is kizárni a fellebbezést. Jogorvoslatként egyébként közigazgatási perre van lehetőség.

180. §

Abban az esetben, ha a panaszt csak külföldön nyújtották be, nem teljesen egyértelmű, hogy – a külföldi illetékes hatóságon keresztül – a hiánypótlási felhívásnak végzés vagy egyszerű megkeresés formában kell-e történnie. Joghatósági és a használt nyelv szempontjából célszerű, ha ilyen esetben a magyar illetékes hatóság a külföldi illetékes hatóságot keresi meg, amely intézkedik a hiányok pótlása iránt, amely történhet akár a kérelmező felhívásával, akár az ottani adóhatóság megkeresésével, akár a saját iratanyagával. A külföldi hiánypótlás teljesítésére határidőt nem szükséges előírni (jelenleg erre 3 hónapos határidőt ír elő az Aktv. 42/C. § (2) bekezdés harmadik mondata), mivel ez a magyar illetékes hatóság számára gyakorlatilag nem ellenőrizhető, és amíg nem érkezik meg a hiánypótlás a magyar illetékes hatósághoz, addig a határidő nem telik sem a panasz elfogadásáról való döntésre, sem a Választottbírói Egyezmény 7. cikk (1) bekezdése szerinti kétéves időszak [Aktv. 42. § (9) bekezdés] tekintetében. Továbbá az nem befolyásolható, hogy a külföldi illetékes hatóság a felhívást és az arra adott választ mennyi idő alatt továbbítja, erre jelenleg sincs határidő, és ilyet nem is lehet egy belső jogszabályban előírni egy külföldi hatósági eljárására.

Továbbá, tekintettel arra, hogy a nem kérelmező, de érintett belföldi kapcsolt vállalkozásnak is lehetnek releváns információk, amelynek magyar nyelvű végzés is küldhető, szükséges lehetővé tenni, hogy olyan hiánypótlás tőle is kérhető legyen, amely a panasz elfogadásáról való döntésre nyitva álló határidőre is hatással van. Ez értelemszerűen a transzferáras ügyekre vonatkozik.

181. §

Az adóegyezmények szerinti vitarendezési eljárás speciális voltára tekintettel szükséges a nemzetközi elvárásoknak is megfelelő határidőt megállapítani a kölcsönös egyeztető eljárás szakaszára. A külföldi hatóságokkal történő egyeztetés – különösen a bonyolultabb ügyekben – jelentős időt vesz igénybe.

182. §

Több esetben még a folyamatban lévő ellenőrzés alatt benyújtják a panaszt, illetve a kölcsönös egyeztető eljárást valójában csak a jogorvoslati eljárások sikertelensége esetében kérik lefolytatni. Ezekre a panasz benyújtására irányadó határidők megtartása céljából kerül sor. A jogorvoslati eljárás nem csak bírósági, hanem közigazgatási is lehet, amelyre jelenleg nincs külön szabály.

Ezen időszak alatt a kölcsönös egyeztető eljárás érdemben nem folytatható le, mivel az első esetben még nincs is végleges oka a kettős adóztatásnak (más vitás kérdésnek), a második esetben pedig egyrészt az érintett személy gyakran elsősorban a jogorvoslati eljárást kívánja igénybe venni, és a kölcsönös egyeztető eljárást csak ennek sikertelensége esetében venné igénybe, másrészt ilyen esetekben – hasonlóan az európai uniós vitarendezési eljáráshoz – indokolt a határidő megszakítása, mivel a jogorvoslati eljárás – kimentétől függően – okafogyottá teheti a nemzetközi vitarendezési eljárást.

183. §

A 42/H. § egy új (10) bekezdéssel egészült ki a közelmúltban, amely a (9) bekezdésben említett végzés elleni jogorvoslatot szabályozza. Szükséges e szabályra is utalni a Választottbírósági Egyezmény szerinti eljárásban.

184. §

A szóban forgó döntések bírósági felülvizsgálata nem igényel speciális szaktudást, így az általános illetékességi szabályoktól való eltérés nem szükséges.

185. §

A hatályos Aktv. rendelkezés szűkítő értelemben alkalmazza a Jelentendő Személyek körét, mivel az illetőség területi hatályát csak tagállamra, vagy más államra korlátozza. A módosítás az OECD közös jelentéstételi sztenderdje alapján a joghatósággal rendelkező területen illetőséggel bíró személyt is bevonja a Jelentendő Személyek körébe.

186. §

Ez a rendelkezés az Aktv. 5. mellékletének módosítására utaló szabályt tartalmazza.

187. §

A korábban elfogadott veszélyhelyzeti kormányrendeletből törvényi szintre emelkedik Izrael Állam változó besorolása, valamint ezzel párhuzamosan az első kategóriába kerül a Török Köztársaság is.

188. §

A rendelkezés egyes szabályok hatályba nem lépéséről rendelkezik, tekintettel arra, hogy azt a jelen törvényjavaslat újraszabályozza.

189. §

A magyar–amerikai adóegyezmény hatályon kívül kerülésével összefüggő deregulációs intézkedés.

190. §

A pénzügyi számlákkal kapcsolatos információk automatikus cseréjéről szóló, illetékes hatóságok közötti többoldalú Megállapodás kihirdető törvény melléklete tartalmazza azokat a joghatóságokat, amelyek a Megállapodás kihirdetését megelőzően csatlakoztak az információcsere-megállapodáshoz. Mivel a kihirdetés óta folyamatos a megállapodáshoz való csatlakozás, ezért szükséges a lista frissítése. A módosítás a legfrissebb csatlakozókkal egészíti ki a Megállapodást kihirdető törvény mellékletét. E rendelkezés a mellékletre való utalást végzi el.

191. §

Az országokénti jelentések cseréjét lehetővé tevő Megállapodást kihirdető törvény melléklete tartalmazza azokat a joghatóságokat, amelyek a Megállapodás kihirdetését megelőzően csatlakoztak az információcsere-megállapodáshoz. Mivel a kihirdetés óta folyamatos a megállapodáshoz való csatlakozás, ezért szükséges a lista frissítése. A módosítás a legfrissebb csatlakozókkal egészíti ki a Megállapodást kihirdető törvény mellékletét. E rendelkezés a mellékletre való utalást végzi el.

192. §

A rendelkezés törvényi szintre emelkedése miatt szükséges a kormányrendelet megfelelő részének hatályon kívül helyezése.

193. §

A rendelkezés hatályon kívül helyezi a népegészségügyi termékadóról szóló 2011. évi CIII. törvény veszélyhelyzet ideje alatt történő eltérő alkalmazásáról szóló 441/2023. (IX. 27.) Korm. rendeletet.

194. §

Hatályba léptető rendelkezések.

195. §

A rendelkezés a jogharmonizációs záradékot rögzíti.

1. melléklet

Az 1. ponthoz: A rendelkezés értelmében adómentesnek minősül a különböző hulladékok visszagyűjtésének ösztönzése érdekében a hulladék átvevője által adott juttatás, ha az átadás nem gazdasági tevékenység keretében történik. A hulladékról szóló törvény értelmében a hulladékgazdálkodással foglalkozó társaság annak érdekében, hogy a hulladékbirtokosokat a hulladék átadására ösztönözze, ösztönző intézkedéseket tehet, sőt bizonyos esetekben ez kötelező is számára. Az ösztönző juttatás lehet például az elektromos készülékek, elektronikai hulladékok leadása esetén az új készülék vételárába beszámítható kedvezményre jogosító vásárlási utalvány, egyéb szelektíven gyűjtött és hulladékudvarba leadott hulladékok esetében pedig akár meghatározott összegű készpénz is.

A 2. ponthoz: A hazai borkereskedelem fellendítését célzó intézkedés adómentessé teszi a reprezentációs és nem reprezentációs célú események keretében, illetve üzleti ajándékként vagy csekély értékű ajándékként nyújtott eredetvédett (az oltalom alatt álló eredetmegjelöléssel, valamint az oltalom alatt álló földrajzi jelzéssel ellátott) borászati termékek juttatását, ha azok beszerzése a forgalomba hozatalt kezdeményező borászati üzemengedélyestől palackozott kiszerelésben történt. Az adómentesség további feltétele, hogy a juttató a juttatásról olyan nyilvántartást vezessen, amelyből megállapítható a beszerzés forrása és a felhasználás módja is.

2. melléklet

A rendelkezés kiegészíti az igazolás nélkül, költségként elszámolható tételek felsorolását azzal, hogy a nemzetközi vízi és légi árufuvarozásban és személyszállításban nemzetközi forgalomban üzemeltetett jármű fedelzetén foglalkoztatott, külföldön is munkát végző magánszemély esetében igazolás nélkül számolható el a külföldi kiküldetéshez kapcsolódó elismert költségekről szóló kormányrendelet 1. §-a szerint naponta elszámolható összeg.

3. melléklet

Az agresszív adótervezés elleni hatékonyság növelése érdekében, teljesítve a Magyarország Helyreállítási és Ellenállóképességi Terve I. komponens 26. reform 3. pontjában foglalt vállalást, 2024. január 1-jétől a kimenő kifizetésekre vonatkozó le nem vonhatósági szabályok szélesítésére kerül sor. A Tao. törvény 3. számú melléklet A) rész meglévő 9. pontja változatlan tartalommal történő fenntartása mellett egy új le nem vonhatósági rendelkezést is figyelembe kell venni. Ez alapján – a kettős nem adóztatás elkerülése érdekében – a le nem vonhatóság kiterjed az olyan államokba kimenő jogdíj- és kamatfizetési műveletekre, amelyek szerepelnek a nem együttműködő országok és területek uniós jegyzékében, vagy amelyek nulla vagy alacsony adókulcsúnak minősülnek (amelyek magukban foglalnak minden olyan joghatóságot, ahol a jogszabályban előírt társaságiadó-kulcs alacsonyabb, mint a magyar társaságiadó-kulcs). A jogszabály meghatározza azokat a kritériumokat, amelyek esetén adókövetkezmenyt kell alkalmazni, figyelembe véve az ügylet mögött meghúzódó üzleti okokat és az ügylet adóügyi megítélését annak érdekében, hogy a kettős nem adóztatási esetekre terjedjen ki. A célzott kockázat mérséklése érdekében a feltételeknek meg nem felelő kimenő jogdíj- és kamatfizetés nem vonható le a társasági adó alapjából, a számviteli költség, ráfordítás kettős nem adóztatással érintett összegével az adózás előtti eredményt meg kell növelni.

Kritériumokat költségenként, ráfordításonként minden adóévben dokumentáltan vizsgálni kell. A le nem vonhatósághoz együttesen kell fennállnia az állam negatív adóügyi megítélésének (uniós jegyzékbeli vagy a magyar társasági adókulcsnál alacsonyabb mértékű) és a valós gazdasági, kereskedelmi előny fő célkénti hiányának. Nem teljesül a valós gazdasági, kereskedelmi előny fő célként akkor, ha a jogdíj- és kamatfizetésről az állapítható meg, hogy annak fő célja vagy egyik fő célja az adóelőny, még akkor sem, ha van valós gazdasági kereskedelmi előny is. A bizonyítás az adózó terheli az adóbevalláshoz kötött elkészítési határidővel. A bizonyítást dokumentáltan rögzíteni kell, amelyben legalább a rendelkezés által felsorolt információkra ki kell térni.

4. melléklet

A módosítás pontosítja a vtsz. besorolást a kedvezményes, 5%-os áfakulcs hatálya alá tartozó speciális gyógyászati célra szánt tápszerek (élelmiszerek), valamint anyatej-helyettesítő és anyatej-kiegészítő tápszerek (élelmiszerek) tekintetében, valamint törvényi szintre emeli a 165/2023. számú veszélyhelyzeti kormányrendeletben foglalt, a „Hop On Hop Off” típusú buszos szolgáltatásokra vonatkozó kedvezményes 5%-os adómértéket.

5. melléklet

A módosítás 2024. január 1-jétől 18%-os áfa kulcs alá sorolja a Magyar Élelmiszerkönyvben meghatározott, a 2106 és a 1806 vámtarifaszám alá tartozó desszert jellegű sajt-készítményeket, így például a túró rudit.

6. melléklet

A módosítás az eÁfa rendszer bevezetésével összefüggésben a számlabefogadói adatszolgáltatási kötelezettség alól ad felmentést azon adóalanyoknak, akik az e-Áfa rendszer használatával teljesítik bevallási kötelezettségüket.

7. melléklet

A módosítás szerint az Áfa tv. új 11. számú melléklete tartalmazza az e-pénztárgéppel kiállított bizonylatokról valamint az egyéb nyugtákról és a nyugtával egy tekintet alá eső okiratokról az állami adó- és vámhatóság részére történő adatszolgáltatás teljesítésére vonatkozó előírásokat.

8. melléklet

A légitársaságok hozzájárulásáról és egyes adótörvények módosításáról szóló 2023. évi LIX. törvény 110. § (2) bekezdése 2024. január 1-jei hatálybalépéssel bevezeti, hogy ha az alapítvány, egyesület vagy köztisztület csak üzemmentartója a gépjárműnek, mentes lehet a gépjárműadó alól, feltéve, hogy a gépjármű tulajdonosa költségvetési szerv, alapítvány, egyesület vagy köztisztület és a tárgyévvel megelőző évben társasági adófizetési kötelezettsége nem keletkezett. Ehhez kapcsolódóan a módosítás következtében azonban adatbejelentési kötelezettséget is teljesítenie kell a GJADO adatlapon az állami adó- és vámhatóság felé.

9. melléklet

A módosítás hivatkozási pontosítást tartalmaz.

10. melléklet

A pénzügyi számlákkal kapcsolatos információk automatikus cseréjéről szóló, illetékes hatóságok közötti többoldalú Megállapodás kihirdető törvény melléklete tartalmazza azokat a joghatóságokat, amelyek a Megállapodás kihirdetését megelőzően csatlakoztak az információcsere-megállapodáshoz. A felsorolt országok és joghatóságok automatikus információcsere keretében együtt kívánnak működni hazánkkal és hazánk is érdekelt ebben az együttműködésben. Ezt az együttműködést teszi lehetővé ez a rendelkezés, amely felveszi a Megállapodást kihirdető törvény mellékletébe a felsorolt országokat és joghatóságokat.

11. melléklet

Az országokénti jelentések cseréjét lehetővé tevő Megállapodást kihirdető törvény melléklete tartalmazza azokat a joghatóságokat, amelyek a Megállapodás kihirdetését megelőzően csatlakoztak az információcsere-megállapodáshoz. A felsorolt országok és joghatóságok automatikus információcsere keretében együtt kívánnak működni hazánkkal és hazánk is érdekelt ebben az együttműködésben. Ezt az együttműködést teszi lehetővé ez a rendelkezés, amely felveszi a Megállapodást kihirdető törvény mellékletébe a felsorolt országokat és joghatóságokat.

Végső előterjesztői indokolás a globális minimum-adószintet biztosító kiegészítő adókról és ezzel összefüggésben egyes adótörvények módosításáról szóló 2023. évi LXXXIV. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A törvényjavaslat az Európai Unióban a multinacionális vállalatcsoportokra és a nagy volumenű belföldi vállalatcsoportokra vonatkozó globális minimum-adószint biztosításáról szóló 2022/2523 (2022. december 14.) Tanácsi (EU) Irányelv (a továbbiakban: Irányelv) átültetéséhez és magyarországi alkalmazásához szükséges szabályokat tartalmazza.

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. §-a alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1. §

Az (1) bekezdéshez: A rendelkezés az Irányelv átültetése érdekében rendelkezik a multinacionális vállalatcsoport vagy a nagyméretű vállalatcsoport tagjának kiegészítő adókötelezettségéről.

A (2)–(4) bekezdéshez: A rendelkezés az Irányelv 2. cikk (1)–(3) bekezdését ülteti át, amelyben rögzíti, hogy a kiegészítő adókötelezettség a 750 000 000 euró feletti bevétel feletti vállalatcsoportokra vonatkozik. A bevétel fogalmát sem az Irányelv, sem a törvény nem határozza meg. Az OECD modell szabályokban foglaltaknak megfelelően ezt a korlátot a végső anyavállalat konszolidált beszámolójában kimutatott éves bevétel alapján szükséges meghatározni.

A kizárt szervezetnek általános esetben nem keletkezik kiegészítő adókötelezettsége, kivéve, ha az adatszolgáltatást teljesítő csoporttag egyes kizárt szervezetek esetében választja, hogy a szervezetet nem kezeli kizárt szervezetként.

Az (5) bekezdéshez: A rendelkezés felsorolja a kiegészítő adókat, amelyek az elismert belföldi kiegészítő adó, a jövedelem-hozzászámítási kiegészítő adó (IIR adó) és az aluladóztatási kiegészítő adó (UTPR adó).

2. §

Az (1) bekezdéshez: A rendelkezés rögzíti, hogy a kiegészítő adókötelezettséget a társasági adótörvénnyel, az adóigazgatási rendtartásról szóló törvénnyel, az adózás rendjéről szóló törvénnyel és a számviteli szabályokkal összhangban kell értelmezni.

A (2) bekezdéshez: A kiegészítő adókötelezettség általános háttérszabályaként a rendelkezés hivatkozik az OECD modell szabályokra, a törvény ugyanis az OECD modell szabályokban foglaltak szerint értelmezendő, amennyiben azok összeegyeztethetőek a törvény szerinti szabályokkal. OECD modell szabályoknak az alábbiak minősülnek:

Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy – Global Anti-Base Erosion Model Rules (Pillar Two), OECD (2021) (OECD Model Rules);

Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy – Commentary to the Global Anti-Base Erosion Model Rules (Pillar Two), OECD (2022);

Safe Harbours and Penalty Relief: Global Anti-Base Erosion Rules (Pillar Two), OECD (2022)

Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy – Administrative Guidance on the Global Anti-Base Erosion Model Rules (Pillar Two), Inclusive Framework (2023. február, 2023. július); és

a fentiek kapcsán az OECD által elfogadott további iránymutatások.

A (3) bekezdéshez: A kiegészítő adóbevallást és az azzal kapcsolatos adatszolgáltatást magyar vagy angol nyelven, illetve forintban, USA dollárban vagy euróban kell elkészíteni.

A (4) bekezdéshez: A beszámolót, könyvvizetést eurótól eltérő devizában készítő csoporttag az e törvényben euróban meghatározott értékeket az Európai Központi Bank hivatalos, az adóévet megelőző naptári év december hónapjára vonatkozó átlag-devizaárfolyamának alapulvételével számítja át saját devizájára.

Az (5) bekezdéshez: A fizetési kötelezettséget forintban, USA dollárban vagy euróban kell teljesíteni. A fizetési kötelezettség devizaneme szabadon választható, nem a beszámoló, könyvvizetés devizaneme által meghatározott devizanem.

3. §

A rendelkezés az Irányelv 3. cikkének, 15. cikk (4)–(6) bekezdéseinek, 16. cikkének (1) bekezdésének, 19. cikk (5) bekezdésének, 24. cikk (4) és (6) bekezdésének, 28. cikk (1) bekezdésének, 31. cikk (1) bekezdésének, 35. cikk (1) bekezdésének, 36. cikk (1) bekezdésének, 37. cikk (1) bekezdésének, 39. cikk (1) bekezdésének, 42. cikk (1) bekezdésének, 44. cikk (1) bekezdésének, 47. cikk (1) bekezdésének, és az OECD Model Rules 10. fejezetének megfelelően határozza meg a kiegészítő adókötelezettség megállapításához szükséges fogalmakat.

4. §

Az Irányelv – a csoporttag illetőségéről szóló – 4. cikkének átültetése.

Az (1)–(2) bekezdéshez: A csoporttag illetősége főszabály szerint ott van, ahol az ügyvezetésének helye, alapításának helye vagy ahol hasonló kritériumok alapján illetőséggel rendelkezőnek tekintendő.

A (3) bekezdéshez: Az áteresztő szervezetnek az alapítása szerinti államban van az illetősége, amennyiben az végső anyavállalatnak minősül, vagy köteles a jövedelem-hozzászámítási szabályt alkalmazni. Amennyiben ez alapján nem határozható meg az áteresztő szervezet illetősége, akkor illetőség nélkülinek kell tekinteni.

A (4)–(7) bekezdéshez: A telephely esetében az illetőség meghatározása a rá alkalmazandó szabályrendszer (kettős adóegyezmény, nemzeti jog, vagy multilaterális egyezmény) jellemzőitől függ. Például a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmények 7. cikke alapján meghatározott állandó telephely abban az államban bír illetőséggel, ahol állandó telephelynek minősül, és ahol az alkalmazandó adóegyezmény értelmében adóköteles.

A (8)–(16) bekezdéshez: Az Irányelv rendelkezéseinek megfelelően a rendelkezés speciális szabályokat fogalmaz meg a kettős illetőséggel rendelkező csoporttagok illetőségének meghatározására.

5. §

A törvény második része az adókötelezettség részletszabályai kapcsán a jövedelem hozzászámítási szabályt, az elismert belföldi kiegészítő adót és az aluladóztatott kifizetések szabályát részletezi.

Az (1) bekezdéshez: Az IIR adó meghatározására a jövedelem hozzászámítási szabályt alkalmazza a Magyarországon illetőséggel bíró végső anyavállalat a másik uniós tagállamban és az Európai Unión kívüli harmadik államban illetőséggel rendelkező, vagy illetőség nélküli alacsony adóterhelésű csoporttagjára tekintettel.

A (2) bekezdéshez: Az IIR adó meghatározására a jövedelem hozzászámítási szabályt alkalmazza a Magyarországon illetőséggel bíró végső anyavállalat saját magára és a Magyarországon illetőséggel bíró alacsony adóterhelésű csoporttagjára tekintettel (belföldi IIR), amely rendelkezés az Irányelvnek megfelelően biztosítja az európai uniós alapszabadságok betartását.

6. §

Az (1) bekezdéshez: A jövedelem hozzászámítási szabályt alkalmazza a Magyarországon illetőséggel bíró közbenső anyavállalat a másik uniós tagállamban és az Európai Unión kívüli harmadik államban illetőséggel rendelkező, vagy illetőség nélküli alacsony adóterhelésű csoporttagjára tekintettel.

A (2) bekezdéshez: A jövedelem hozzászámítási szabályt alkalmazza a Magyarországon illetőséggel bíró közbenső anyavállalat saját magára és a Magyarországon illetőséggel bíró alacsony adóterhelésű csoporttagjára tekintettel (belföldi IIR), amely biztosítja az európai uniós alapszabadságok betartását.

A (3) bekezdéshez: A közbenső anyavállalat nem alkalmazza a jövedelem hozzászámítási szabályt és így nem számol IIR adót, ha a végső anyavállalat, vagy egy ellenőrző részesedéssel rendelkező másik közbenső anyavállalat jövedelem hozzászámítási szabályt alkalmaz.

7. §

Az (1) bekezdéshez: A jövedelem hozzászámítási szabályt alkalmazza a Magyarországon illetőséggel bíró olyan közbenső anyavállalat, amely kizárt szervezetnek minősülő végső anyavállalat tulajdonában van, a másik uniós tagállamban és az Európai Unión kívüli harmadik államban illetőséggel rendelkező, vagy illetőség nélküli alacsony adóterhelésű csoporttagjára tekintettel.

A (2) bekezdéshez: A jövedelem hozzászámítási szabályt alkalmazza a Magyarországon illetőséggel bíró olyan közbenső anyavállalat, amely kizárt szervezetnek minősülő végső anyavállalat tulajdonában van, saját magára és a Magyarországon illetőséggel bíró alacsony adóterhelésű csoporttagjára tekintettel (belföldi IIR), amely rendelkezés biztosítja az európai uniós alapszabadságok betartását.

A (3) bekezdéshez: Az (1)–(2) bekezdésben említett kizárt szervezet tulajdonában lévő közbenső anyavállalat nem alkalmazza a jövedelem hozzászámítási szabályt és így nem számol IIR adót, ha a végső anyavállalat, vagy egy ellenőrző részesedéssel rendelkező másik közbenső anyavállalat alkalmazza a jövedelem hozzászámítási szabályt.

8. §

Az (1) bekezdéshez: A jövedelem hozzászámítási szabályt alkalmazza a Magyarországon illetőséggel bíró részleges tulajdonban álló anyavállalat másik uniós tagállamban és az Európai Unión kívüli harmadik államban illetőséggel rendelkező, vagy illetőség nélküli alacsony adóterhelésű csoporttagjára tekintettel.

A (2) bekezdéshez: A jövedelem hozzászámítási szabályt alkalmazza a Magyarországon illetőséggel bíró részleges tulajdonban álló anyavállalat saját magára és a Magyarországon illetőséggel bíró alacsony adóterhelésű csoporttagjára tekintettel (belföldi IIR), amennyiben Magyarország alacsony adóterhelésű államnak minősül az adott vállalatcsoport vonatkozásában, amely biztosítja az európai uniós alapszabadságok betartását.

A (3) bekezdéshez: Az (1)–(2) bekezdésben említett részleges tulajdonban álló anyavállalat nem alkalmazza a jövedelem hozzászámítási szabályt (így nem számol IIR adót), ha a végső anyavállalat alkalmazza, vagy egy ellenőrző részesedéssel rendelkező másik közbenső anyavállalat jövedelem hozzászámítási szabályt alkalmazza.

9. §

Az (1) bekezdéshez: A rendelkezés az Irányelv 9. cikk (1) bekezdését és az OECD Model Rules 2.2.1. pontját ülteti át. A 4. § (1) bekezdése, 5. § (1) bekezdése, 6. § (1) bekezdése és 7. § (1) bekezdése alapján fizetendő IIR adó az anyavállalat részesedésével arányos. Ennek megfelelően az alacsony adóterhelésű csoporttag kiegészítő adójának és az adóévben az anyavállalathoz rendelhető – a (2) bekezdés szerint meghatározott – részarányának a szorzatával egyenlő az IIR adó.

A (2) bekezdéshez: A rendelkezés az Irányelv 9. cikk (2) bekezdését ülteti át, azzal, hogy meghatározza az IIR adóból az anyavállalathoz rendelkező részarányt, amely az alacsony adóterhelésű csoporttag elismert nyereségében való tulajdonosi részesedésnek feleltethető meg.

A (3) bekezdéshez: A rendelkezés az Irányelv 9. cikk (2) bekezdését ülteti át azzal, hogy meghatározza az alacsony adóterhelésű csoporttag (2) bekezdésen kívüli tulajdonosa tulajdonosi részesedésére jutó elismert nyereség összegét.

A (4) bekezdéshez: A rendelkezés az Irányelv 9. cikk (3) bekezdését ülteti át, és arról rendelkezik, hogy a belföldi IIR alkalmazásakor az anyavállalat saját maga után számított teljes összeg, illetve a magyar tagok részesedésével arányos összeg minősül IIR adónak.

10. §

A rendelkezés az Irányelv 10. cikkét, valamint az OECD Model Rules 2.3.1. és 2.3.2. pontját ülteti azzal, hogy a kettős vagy többszörös adóztatás elkerülése érdekében a közbenső anyavállalat, vagy a részletes tulajdonban álló anyavállalat által számított IIR adó beszámításáról rendelkezik.

11. §

Az (1) bekezdéshez: A rendelkezés rögzíti az elismert belföldi kiegészítő adó bevezetését. Az elismert belföldi kiegészítő adó hatálya minden alacsony adóterhelésű csoporttagra kiterjed.

A (2) bekezdéshez: A rendelkezés kimondja, hogy a multinacionális vállalatcsoport és a nagyméretű belföldi vállalatcsoport választhat, hogy a Magyarországon fizetendő elismert belföldi kiegészítő adóra alkalmazza a belföldi kiegészítő adóra vonatkozó OECD modell szabályok szerinti mentességet a (8)–(9) bekezdés szerinti feltételeknek, a törvény felhatalmazása alapján kiadott miniszteri rendeletben és az OECD modell szabályokban foglaltaknak, és az elismert belföldi kiegészítő adóra vonatkozó OECD Adminisztratív Iránymutatások szerinti mentességnek megfelelően. (QDMTT Safe Harbour 2023. júliusi Adminisztratív Iránymutatások 5.1. fejezet 10. pont).

A (3) bekezdéshez: A multinacionális vállalatcsoport és a nagyméretű belföldi vállalatcsoport nem alkalmazhatja az elismert belföldi kiegészítő adóra vonatkozó OECD modell szabályok szerinti mentességet az Adminisztratív Iránymutatásokban foglalt esetekben, például, ha az ún. Switch-off Rule alapján (2023. júliusi Adminisztratív Iránymutatások 5.1 fejezet 37–49. pontok) nem jogosult a mentességi szabályok alkalmazására.

A (4) bekezdéshez: A rendelkezés szerint az elismert belföldi kiegészítő adót az V–IX. Fejezet és a XI. Fejezet szerint szabályoknak megfelelő belföldi többletnyereség és tényleges adómérték alapján kell meghatározni az elismert belföldi kiegészítő adóra vonatkozó OECD modell szabályokban (2023. februári Adminisztratív Iránymutatások 5. fejezete, 2023. júliusi Adminisztratív Iránymutatások 4. és 5.1. fejezetében foglaltak figyelembevételével).

Az (5) bekezdéshez: Az elismert belföldi kiegészítő adó kiszámítási módszertanát rögzíti. Ennek megfelelően az elismert belföldi kiegészítő adó kiszámításakor a 27. § (4) bekezdése szerint a Magyarországra jutó adóévi elismert belföldi kiegészítő adót a 6. melléklet szerint kell meghatározni, azzal az eltéréssel, hogy az elismert belföldi kiegészítő adót nem kell levonni.

A (6) bekezdéshez: Az elismert belföldi kiegészítő adó összege független az anyavállalat tulajdonosi részesedésének mértékétől. Az indokolás a 2023. februári Adminisztratív Iránymutatás 5. fejezet 118.10. pontját ülteti át annak érdekében, hogy az elismert belföldi kiegészítő adó megfeleljen a rá vonatkozó szabályoknak.

A (7) bekezdéshez: A kisebbségi tulajdonban lévő csoporttag, közös vállalkozás, vagy közös vállalkozáscsoport kizárólag egy vállalatcsoportra tekintettel fizeti meg az elismert kiegészítő adót.

A (8) bekezdéshez: Ha a multinacionális vállalatcsoport és a nagyméretű belföldi vállalatcsoport minden belföldi csoporttagja olyan helyi pénzügyi számviteli standard alapján vezeti a könyvviteli nyilvántartásait, amely alapján a társasági adókötelezettségét is meghatározza, vagy társasági adókötelezettség hiányában a könyvviteli nyilvántartásait független könyvvizsgáló ellenőrizte, akkor a (4) bekezdés alkalmazásakor az alacsony adóterhelésű csoporttagok belföldi többletnyereségét ezen helyi pénzügyi számviteli standard alapján kell meghatározni. Társasági adókötelezettség hiányában, ha a belföldi csoporttag több helyi pénzügyi számviteli standard alapján is vezet független könyvvizsgáló által ellenőrzött könyvviteli nyilvántartást, akkor a belföldi csoporttag többletnyereségét az IFRS-ek szerint kell meghatározni. Mindezek alapján a javaslat szerint a belföldi többletnyereséget a helyi pénzügyi számviteli standard alapján kell meghatározni a 2023. júliusi Adminisztratív Iránymutatás 5. fejezetének megfelelően.

A (9) bekezdéshez: Amennyiben a (8) bekezdéstől eltérően nem minden belföldi csoporttag helyi pénzügyi számviteli standard alapján vezeti könyvviteli nyilvántartásait vagy a helyi pénzügyi számviteli standard szerint meghatározott adóév eltér a multinacionális csoport által alkalmazott adóévtől, akkor a belföldi többletnyereséget a 15. § (1) és (2) bekezdése szerinti számviteli standard alkalmazásával kell meghatározni. A (10) bekezdéshez: Amennyiben az elismert belföldi kiegészítő adót a helyi pénzügyi számviteli standard alapján kell meghatározni és minden csoporttag a helyi számviteli standard szerint teszi közzé beszámolóját, akkor 2. § (3)–(5) bekezdésétől eltérően az elismert belföldi kiegészítő adót is a helyi számviteli standard szerinti beszámoló elkészítésénél alkalmazott devizanem alapul vételével kell meghatározni. A javaslat a 2023. júliusi Adminisztratív iránymutatás 5.1. fejezet QDMTT SH 31. pontjának átültetéséről gondoskodik.

A (11) bekezdéshez: A rendelkezés szerint az elismert belföldi kiegészítő adó alkalmazásakor a belföldi csoporttagok lefedett adójának meghatározása során a lefedett adók felosztására vonatkozó egyes rendelkezések (például az ellenőrzött külföldi társaságra vonatkozó szabályozás kapcsán levont lefedett adók, vagy a telephelyre tekintettel számított lefedett adók) nem vehetők figyelembe a 2023. februári Adminisztratív Iránymutatások 5. fejezet 118.30. pontja alapján. A (12) bekezdéshez: Az elismert belföldi kiegészítő adó meghatározásakor a vállalatcsoport évente választhatja a 28. § szerinti gazdasági jelenléten alapuló nyereségkivétel, valamint a 30. § szerinti kiegészítő adó alóli kivétel alkalmazását, mely a 2023. júliusi Adminisztratív Iránymutatás 5.1. fejezet QDMTT SH 35. pontjának megfelelő szabályozás.

A (13) bekezdéshez: (13) Az elismert belföldi kiegészítő adókötelezettséggel rendelkező vállalatcsoport évente választhat, hogy

- a) a 27. § (6) bekezdése szerint számítja ki az adott csoporttagra jutó adóévi elismert belföldi kiegészítő adót, vagy
- b) a 27. § (5) bekezdése szerinti többletnyereség arányában határozza meg az adott csoporttagra jutó adóévi elismert kiegészítő adót, vagy
- c) az összes belföldi csoporttagra meghatározott, a 27. § (5) bekezdése szerinti kiegészítő adó azon csoporttagok között kerül felosztásra az a) vagy b) pontban meghatározott módszer alapján, amelyekben az anyavállalat 100 százalékos tulajdoni részesedéssel rendelkezik, vagy
- d) az összes belföldi csoporttagra meghatározott, a 27. § (5) bekezdése szerinti kiegészítő adót egy kijelölt csoporttag fizeti meg.

A (14) bekezdéshez: Amennyiben az alacsony adóterhelésű belföldi csoporttagra jutó az elismert belföldi kiegészítő adó az esedékessége adóévét követő négy adóévben nem került megfizetésre, akkor a be nem fizetett elismert belföldi kiegészítő adó összegét hozzá kell adni a kiegészítő adónak a 27. § (4) bekezdése szerint kiszámított összegéhez.

A (15) bekezdéshez: Az elismert belföldi kiegészítő adó nullára csökkenthető a 47. § (11) bekezdésének megfelelően. Ez azt jelenti, hogy az elismert belföldi kiegészítő adót nullára kell csökkenteni

- a) a multinacionális vállalatcsoport nemzetközi tevékenysége kezdeti szakaszának első öt évében feltéve, hogy a multinacionális vállalatcsoport belföldi illetőségű csoporttagjában tulajdoni részesedéssel rendelkező anyavállalat nem tartozik elismert IIR adó hatálya alá, vagy a fizetendő IIR adót a 47.§ (1) bekezdésben foglaltak szerint nullára kell csökkenteni, továbbá
- b) az első öt évben, azon adóév első napjától, amelyben a nagyméretű belföldi vállalatcsoport először esik e törvény hatálya alá.

A (16) bekezdéshez: A multinacionális vállalatcsoport vagy a nagyméretű belföldi vállalatcsoport belföldi illetőségű anyavállalata az 5–8. § és a 27. § szerint meghatározott kiegészítő adó összegét csökkenti az anyavállalatra vagy az érintett csoporttagokra megállapított elismert belföldi kiegészítő adó összegével, legfeljebb nulláig, ha a közvetlen vagy közvetett tulajdonában álló, Magyarországon vagy másik államban illetőséggel rendelkező csoporttagjai az adóévben elismert belföldi kiegészítő adó hatálya alá tartoznak.

A (17) bekezdéshez: A (16) bekezdéstől eltérően, ha az elismert belföldi kiegészítő adó az elismert belföldi minimumadóra vonatkozó OECD modell szabályok szerinti mentesség alá tartozik a 32. § (3) bekezdésének megfelelően, akkor az adóévre a multinacionális vállalatcsoportnak vagy nagyméretű belföldi vállalatcsoportnak az ilyen elismert belföldi kiegészítő adót alkalmazó államban illetőséggel rendelkező csoporttagjai tekintetében az adóévre nem kell a 27. § szerint további kiegészítő adót számítani.

A (18) bekezdéshez: A (17) bekezdés alkalmazása nem érinti bármely további kiegészítő adónak a 29. § szerinti kiszámítását abban az esetben, ha egy állam nem alkalmaz elismert belföldi kiegészítő adót a 29. § alapján felmerülő bármilyen további kiegészítő adó beszedésére.

A (19) bekezdéshez: Amennyiben az alacsony adóterhelésű nem belföldi csoporttag az elismert belföldi kiegészítő adót az esedékessége adóévet követő négy adóévben nem fizette meg az illetősége szerinti államban, a be nem fizetett elismert belföldi kiegészítő adó összegét hozzá kell adni a multinacionális vállalatcsoport belföldi illetőségű anyavállalata által fizetendő kiegészítő adónak a 27. § (4) bekezdése szerint kiszámított összegéhez.

12. §

A rendelkezés az UTPR adó alkalmazását határozza meg a multinacionális vállalatcsoportban, az aluladóztatott kifizetések szabályát (UTPR) ülteti át az Irányelv 12. cikk (1)–(3) bekezdéseinek és az OECD Model Rules 2.4.1.–2.4.3. pontjainak megfelelően. A rendelkezés arról rendelkezik az UTPR adóból a Magyarországhoz rendelt összeget az UTPR adó vállalatcsoportra meghatározott teljes összegének és az UTPR adóból a belföldi illetőségű tagokra jutó százalékos arálynak a szorzataként kell kiszámítani.

13. §

A rendelkezés az UTPR adó alkalmazását határozza meg a végső anyavállalat államában. A rendelkezés az Irányelv 13. cikk (1)–(3) bekezdéseinek és az OECD Model Rules 2.4.1.–2.4.3. pontjainak megfelelően szabályoz.

14. §

A rendelkezés meghatározza az UTPR adó kiszámítását és felosztását. Az UTPR adóból a belföldi illetőségű csoporttagokhoz rendelt összeget az UTPR adó teljes összegének és az UTPR adóból a magyar tagokra jutó UTPR százalékos arány szorzataként kell meghatározni. Az UTPR százalékos arány kiszámításának képletét az 1. melléklet tartalmazza. A rendelkezés az Irányelv 14. cikk (1)–(9) bekezdéseinek és az OECD Model Rules 2.6.1.–2.6.4, 2.5.1–2.5.3., pontjainak megfelelően szabályoz.

15. §

Az (1) bekezdéshez: A rendelkezés meghatározza az elismert nettó nyereség és veszteség kiszámítását. A végső anyavállalat összevont (konszolidált) pénzügyi beszámolójának elkészítése során alkalmazott számviteli standard által – a csoporton belüli ügyletek kiszűrésére irányuló konszolidációs módosításokat megelőzően – meghatározott, a csoporttag adóévi számviteli nettó nyereséget vagy veszteséget (ideértve a számviteli törvény szerinti adózott eredményt) módosítják a 16–19. §-ban meghatározott módosító tételek az Irányelv 15. cikk (1) bekezdésének és

az OECD Model Rules 3.1.1. és 3.1.2. pontjának megfelelően. A végső anyavállalat összevont (konszolidált) pénzügyi beszámolójának elkészítése során alkalmazott számviteli standard alkalmazására vonatkozó kötelezettség nem vonatkozik az elismert belföldi adó meghatározására, amely során a többletnyereséget a helyi pénzügyi számviteli standard alkalmazásával lehet megállapítani.

A (2) bekezdéshez: A rendelkezés szerint amennyiben egy csoporttag számviteli nettó nyeresége vagy vesztesége a végső anyavállalat összevont (konszolidált) pénzügyi beszámolójának elkészítése során alkalmazott elfogadható pénzügyibeszámoló-készítési standard vagy engedélyezett pénzügyibeszámoló-készítési standard alapján nem határozható meg ésszerűen, a csoporttag adott adóévre vonatkozó számviteli nettó nyeresége vagy vesztesége ettől eltérő elfogadható pénzügyibeszámoló-készítési standard vagy engedélyezett pénzügyibeszámoló-készítési standard alapján is meghatározható a rendelkezés szerinti feltételekkel az Irányelv 15. cikk (2) bekezdésének és az OECD Model Rules 3.1.3. pontjának megfelelően.

A (3) bekezdéséhez: A rendelkezés szerint amennyiben a végső anyavállalat nem elfogadható pénzügyibeszámoló-készítési standardnak megfelelően készíti el összevont (konszolidált) pénzügyi beszámolóját, a végső anyavállalat összevont (konszolidált) pénzügyi beszámolóját a jelentős versenytorzulások elkerülése érdekében ki kell igazítani.

A (4) bekezdéshez: A rendelkezés a látszólagos konszolidációs beszámolóra (deemed consolidation) vonatkozó szabályokat határozza arra az esetre, amikor a végső anyavállalat nem készít összevont (konszolidált) beszámolót. A rendelkezés az Irányelv 15. cikk (4) bekezdésének megfelelően szabályoz.

Az (5) bekezdéshez: A rendelkezés alapján az elismert belföldi kiegészítő adót alkalmazó uniós tagállamban vagy az Európai Unió tagjának nem minősülő államban, a csoporttagok számviteli nettó nyeresége vagy vesztesége meghatározható olyan elfogadható pénzügyibeszámoló-készítési standard vagy engedélyezett pénzügyibeszámoló-készítési standard alapján, amely eltér a végső anyavállalat összevont (konszolidált) pénzügyi beszámolójának elkészítése során alkalmazott pénzügyibeszámoló-készítési standardtól, feltéve, hogy az ilyen számviteli nettó nyereséget vagy veszteséget a jelentős versenytorzulás megakadályozása érdekében kiigazítják.

A (6) bekezdéshez: A rendelkezés a jelentős versenytorzulással kapcsolatos szabályokról rendelkezik az Irányelv 15. cikk (6) bekezdésében és az OECD Model Rules 10.1.1 pontjában foglalt „material competitive distortion” fogalmának megfelelően.

16. §

Az (1) bekezdéshez: A rendelkezés az elismert nyereség vagy veszteség meghatározásához szükséges, a csoporttag számviteli nettó nyereségét vagy veszteségét módosító tételekről rendelkezik. A rendelkezés az Irányelv 16. cikk (2) bekezdésének és az OECD Model Rules 3.2.1. pontjának megfelelően szabályoz.

A (2)–(6) bekezdéshez: A rendelkezés szerint az adatszolgáltatást teljesítő csoporttag választása szerint a csoporttag könyvviteli nyilvántartásában részvényalapú kompenzáció költségeként vagy ráfordításaként elszámolt összeg helyett a csoporttag adóköteles nyereségéből levont összeget veszi figyelembe. Ez a választás 5 éves választásnak minősül. A rendelkezés az Irányelv 16. cikk (3) bekezdésének és az OECD Model Rules 3.2.2. pontjának megfelelően szabályoz.

A (7)–(8) bekezdéshez: Az elismert nyereség vagy veszteség meghatározásakor a szokásos piaci ár elve érvényesül az Irányelv 16. cikk (4) bekezdésének és az OECD Model Rules 3.2.3. pontjának megfelelően. Kivételt jelent ez alól, ha e korrekció kettős kiegészítő adóztatáshoz vagy a kiegészítő adó elkerüléséhez vezetne.

A (9)–(10) bekezdéshez: A rendelkezés szerint az elismert visszatérítendő adókedvezményt és a piacképes átruházható adókedvezményt a csoporttag elismert nyereségének vagy veszteségének meghatározásakor bevételként kell figyelembe venni, míg a nem elismert visszatérítendő adókedvezmény (ide nem értve a piacképes átruházható adókedvezményt) a csoporttag elismert nyereségének vagy veszteségének meghatározásakor bevételként nem számolható el az Irányelv 16. cikk (5) bekezdése és az OECD Model Rules 3.2.4. pontjának megfelelően. Az elismert visszatérítendő adókedvezménynek vagy piacképes átruházható adókedvezménynek nem minősülő, de a könyvviteli nyilvántartásokban bevételként kimutatott adókedvezmény összege a 2023. júliusi Adminisztratív Iránymutatások 2. fejezetének megfelelően módosítja az elismert nyereséget vagy veszteséget.

A (11)–(15) bekezdéshez: A rendelkezés szerint az adatszolgáltatást teljesítő csoporttag 5 évre szóló választása szerint a számvitelben a realizációs megközelítés (realisation principle) alkalmazása esetén, a valós értéken

történő értékelés vagy értékvesztés módszere alapján elszámolt eszközök és kötelezettségek nyereségét és veszteségét kivezetéskor számolja el az elismert nyereség vagy veszteség meghatározásakor az Irányelv 16. cikk (6) bekezdésének és az OECD Model Rules 3.2.5. pontjának megfelelően.

A (16)–(22) bekezdéshez: A csoporttag évenkénti választása szerint a csoporttag illetősége szerinti államban található ingatlan a csoporton kívüli, harmadik félnek történő átruházásából keletkező nyereség vagy veszteség a rendelkezés szerint módosítja az elismert nyereség vagy veszteség összegét az Irányelv 16. cikk (7) bekezdésének és az OECD Model Rules 3.2.6. pontja alapján.

A (23) bekezdéshez: A rendelkezés szerint – meghatározott feltételek teljesülése esetén – a csoporton belüli finanszírozás kapcsán elszámolt költség, ráfordítás nem vehető figyelembe a csoporttag elismert nyereségének vagy veszteségének meghatározásakor, amely az Irányelv 16. cikk (8) bekezdésének és az OECD Model Rules 3.2.7. pontjának átültetése.

A (24)–(26) bekezdéshez: A rendelkezés szerint a végső anyavállalat választhat, hogy konszolidált elszámolást alkalmaz az ugyanazon államban található, adózás szempontjából konszolidált alapon kezelt csoporttagok közötti ügyletekből származó bevételek, ráfordítások, nyereségek és veszteségek kiküszöbölésére az elismert nettó nyereség vagy veszteség meghatározása során, mely az Irányelv 16. cikk (8) bekezdésének és az OECD Model Rules 3.2.7. pontjának átültetése.

A (27)–(28) bekezdéshez: A rendelkezés sajátos szabályokat fogalmaz meg a biztosítókra vonatkozóan az Irányelv 16. cikk (10) bekezdésének és az OECD Model Rules 3.2.9. pontjának átültetésével.

A (29)–(30) bekezdéshez: A rendelkezés sajátos szabályokat fogalmaz a pénzügyi intézmények elismert veszteségének vagy nyereségének meghatározására az Irányelv 16. cikk (11) bekezdésének és az OECD Model Rules 3.2.10. pontjának megfelelően.

17. §

A rendelkezés az Irányelv 17. cikkének és az OECD Model Rules 3.3. pontjának megfelelően mentesíti a nemzetközi hajózásból származó jövedelmet az elismert nyereség vagy veszteség meghatározása során.

18. §

A rendelkezés az Irányelv 18. cikkének és az OECD Model Rules 3.4. pontjának megfelelően az elismert nyereség vagy veszteség központ és telephely között elosztásáról rendelkezik.

19. §

A rendelkezés az Irányelv 19. cikkének és az OECD Model Rules 3.5. pontjának megfelelően az áteresztő szervezet elismert nyereségének vagy veszteségének elosztásáról rendelkezik.

20. §

Az (1)–(2) bekezdéshez: A rendelkezés meghatározza a lefedett adónak minősülő és a lefedett adónak nem minősülő adókat az Irányelv 20. cikk (1) bekezdésének és az OECD Model Rules 4.2.1. pontjának megfelelően. Magyarországon lefedett adónak kell tekinteni különösen (de nem kizárólagosan) a társasági adót, a helyi iparüzési adót, az energiaellátók jövedelemadóját és az innovációs járulékot.

A (3) bekezdéshez: A rendelkezés meghatározza, hogy mi nem minősül a csoporttag lefedett adójának az Irányelv 20. cikk (2) bekezdésének és az OECD Model Rules 4.2.2. pontjának megfelelően.

A (4) bekezdéshez: Az ingatlan elidegenítéséből származó nettó nyereséghez vagy veszteséghez kapcsolódó lefedett adók a választás megtételének adóévében nem vehetőek figyelembe a lefedett adók meghatározásakor a rendelkezés szerint az Irányelv 20. cikk (3) bekezdésének és az OECD Model Rules 3.2.6. (a) pontjának megfelelően.

21. §

Az (1)–(4) bekezdéshez: A rendelkezés a kiigazított lefedett adók meghatározásáról rendelkezik az Irányelv 21. cikkének és az OECD Model Rules 4.1. pontjának átültetéseként.

Az (5)–(6) bekezdéshez: A rendelkezés szerint amennyiben

az adóévben egy államban nem keletkezik elismert nettó nyereség, és

az adott államra vonatkozó kiigazított lefedett adó összege negatív, és kevesebb, mint az elismert nettó veszteség és a minimum-adómérték szorzatával megegyező összeg (az elvárt kiigazított lefedett adók összegével),

akkor a kiigazított lefedett adó összege és az elvárt kiigazított lefedett adó összege közötti különbséggel megegyező összeget erre az adóévre vonatkozóan kiegészítőadó-többletként kell elszámolni kivéve, ha a csoporttag választja az Adminisztratív Iránymutatásokban foglaltak alkalmazását. Ez a rendelkezés az Irányelv 21. cikk (5) bekezdésének, az OECD Model Rules 4.1.5. pontjának, illetve az e pontra vonatkozó Adminisztratív Iránymutatások átültetését szolgálja.

22. §

A rendelkezés a halasztottadó-kiigazítás összegének meghatározásáról rendelkezik az Irányelv 22. cikkének és az OECD Model Rules 4.4. pontjának megfelelően.

23. §

A rendelkezés az elismert veszteségre vonatkozó választásról rendelkezik az Irányelv 23. cikkének és az OECD Model Rules 4.5. pontjának megfelelően. Az elismert veszteségre vonatkozó választás esetén a 22. § szerinti halasztott adó-kiigazítás összege nem vehető figyelembe a tényleges adómérték meghatározásakor.

24. §

A rendelkezés a külföldön felmerült lefedett adók (például telephely-központ viszonylatában, ellenőrzött külföldi társaságra vonatkozó szabályozásnál vagy osztalékra levont forrásadó) egyedi elosztásáról rendelkezik az Irányelv 24. cikkének és az OECD Model Rules 4.3.2–4.3.4. pontjának megfelelően.

25. §

A rendelkezés meghatározza a lefedett adókra vonatkozó, az adatszolgáltatást, bevallást követő kiigazításokat az Irányelv 25. cikkének és az OECD Model Rules 4.6. pontjának megfelelően.

26. §

A rendelkezés meghatározza a tényleges adómérték kiszámítását, és az ahhoz szükséges országszintű elismert nettó nyereséget vagy veszteséget az Irányelv 26. cikke és az OECD Model Rules 5.1. pontja alapján. A vonatkozó képleteket a 2.–3. mellékletek tartalmazzák. A befektetési szervezetnek minősülő csoporttagok kiigazított lefedett adója, valamint elismert nyeresége vagy vesztesége nem vehető figyelembe a tényleges adómérték, valamint az elismert nettó nyereség vagy veszteség kiszámítása során. Az illetőséggel nem rendelkező csoporttag tényleges adómértékét az egyes adóévekre vonatkozóan az összes többi csoporttag tényleges adómértékétől elkülönítve kell kiszámítani.

27. §

Az (1)–(3) bekezdéshez: A kiegészítő adó mértéke a minimumadó mérték és az adott államra vonatkozóan megállapított tényleges adómérték különbsége az Irányelv 27. cikke és az OECD Model Rules 5.2. pontja alapján. A tényleges adómérték kiszámításának képlete a 4. mellékletben található.

A (4)–(5) bekezdéshez: A kiegészítő adó (6. melléklet) a kiegészítő adó mértéke (4. melléklet) és a többletnyereség (5. melléklet) szorzata.

A (6) bekezdéshez: Az adott csoporttagra jutó adóévi kiegészítő adót az elismert nyereség országszintű nyereséghez viszonyított aránya alapján kell meghatározni a 7. mellékletnek megfelelően, mely az Irányelv 27. cikk (5) bekezdésének és az OECD Model Rules 5.2.4. pontjának az átültetése.

A (7) bekezdéshez: Ha az adott államra jutó kiegészítő adó a 29. § (1) bekezdése szerinti újraszámítás eredménye, és az adott adóévben az adott államban nem keletkezik elismert nettó nyereség, a kiegészítő adót az elismert nyereség

arányában kell felosztani az egyes csoporttagok között a csoporttagok azon adóévekben elért elismert nyeresége alapján, amelyekre vonatkozóan az újraszámításra sor kerül az Irányelv 27. cikk (6) bekezdése és az OECD Model Rules 5.2.5. pontja alapján.

A (8) bekezdéshez: Az illetőséggel nem rendelkező csoporttag kiegészítő adóját az egyes adóévekre vonatkozóan az összes többi csoporttag kiegészítő adójától elkülönítve kell kiszámítani az Irányelv 27. cikk (7) bekezdése és az OECD Model Rules 5.1.1. pontja alapján.

28. §

A rendelkezés meghatározza a gazdasági jelenléten alapuló nyereségkivétel szabályait az Irányelv 28. cikke és az OECD Model Rules 5.3. pontja alapján. A gazdasági nyereségkivétel az elismert nettó nyereséget csökkenti a többletnyereség meghatározása során.

A gazdasági jelenléten alapuló nyereségkivételre vonatkozó átmeneti könnyítés nem ebben a §-ban, hanem az Irányelv 48. cikkének átültetéseként a törvény 9. mellékletében található.

29. §

A rendelkezés átülteti az Irányelv 29. cikkét és az OECD Model Rules 5.4.1.–5.4.4. szabályait. Amennyiben a lefedett adóban, vagy az elismert nyereségben vagy veszteségben elvégzett módosítás a multinacionális vállalatcsoport vagy a nagyméretű belföldi vállalatcsoport valamely korábbi adóévre vonatkozó tényleges adómértékének és kiegészítő adójának újraszámítását eredményezi, a tényleges adómértéket és a kiegészítő adót újra kell számítani. A kiegészítő adó újraszámításából eredő növekmény összege kiegészítőadó-többletnek (Additional Top-up Tax) minősül. A rendelkezés rendelkezik a kiegészítőadó-többlet felosztásáról.

30. §

A rendelkezés átülteti az Irányelv 30. cikkének és az OECD Model Rules 5.5. pontjának megfelelő de minimis (amely fogalmilag nem azonos az uniós állami támogatási szabályok szerinti csekély összegű, de-minimis támogatással) kizárással kapcsolatos kiegészítő adó alóli kivételt. A de minimis kizárással kapcsolatos kiegészítő adó alóli kivétel alapján az adott államban illetőséggel rendelkező csoporttagok után az adóévben fizetendő kiegészítő adót nullának tekinti, ha ebben az adóévben az adott államban illetőséggel rendelkező összes csoporttag átlagos elismert bevétele kevesebb, mint 10 000 000 euró; és átlagos elismert eredménye negatív összeg, vagy kevesebb, mint 1 000 000 euró.

31. §

A rendelkezés átülteti az Irányelv 31. cikkének és az OECD Model Rules 10.1.1. pontjának kisebbségi tulajdonban lévő csoporttagokra vonatkozó szabályait. Ennek megfelelően általánosságban a tényleges adómérték és a kiegészítő adó a kisebbségi tulajdonban lévő alcsoportok tagja tekintetében ugyanúgy alkalmazandó, mintha mindegyik kisebbségi tulajdonban lévő alcsoport önálló vállalatcsoport lenne.

32. §

A rendelkezés szerint az adatszolgáltatást teljesítő csoporttag választhatja, hogy a vállalatcsoport által az adott államban fizetendő kiegészítő adót nullának tekinti az adóévre vonatkozóan, ha abban az államban illetőséggel rendelkező csoporttagok tényleges adószintje megfelel bármely mentesítési szabályról szóló elismert nemzetközi megállapodás feltételeinek.

A rendelkezés gondoskodik a társaságiadó-információkat tartalmazó (CbCR) jelentés alapján igénybe vehető mentességi szabályok átültetéséről a 2022. decemberi iránymutatásoknak [Safe Harbours and Penalty Relief: Global Anti-Base Erosion Rules (Pillar Two)] megfelelően.

Az adómentesség részletes feltételeit miniszteri rendelet szabályozza.

33. §

A rendelkezés meghatározza a konszolidált bevételi küszöbérték alkalmazását a vállalatcsoportok fúziója és szeparációja esetén az Irányelv 33. cikke és az OECD Model Rules 6.1.1.–6.1.2. pontjai alapján.

34. §

A rendelkezés meghatározza a multinacionális vállalatcsoporthoz vagy nagyméretű belföldi vállalatcsoporthoz csatlakozó és abból kilépő tagokra vonatkozó különös szabályokat az Irányelv 34. cikke és az OECD Model Rules 6.2. pontja alapján.

35. §

A rendelkezés meghatározza az eszközök és kötelezettségek transzferére vonatkozó különös szabályokat az Irányelv 35. cikke és az OECD Model Rules 6.3. pontja alapján.

36. §

A rendelkezés meghatározza a közös vállalkozásra vonatkozó különös szabályokat az Irányelv 36. cikke és az OECD Model Rules 6.4. pontja alapján. Általánosságban a közös vállalkozáscsoport által fizetendő kiegészítő adót úgy kell kiszámítani úgy, mintha azok önálló multinacionális vállalatcsoport vagy nagyméretű belföldi vállalatcsoport tagjai lennének, amelynek végső anyavállalata a közös vállalkozás.

37. §

A rendelkezés meghatározza a több anyavállalattal rendelkező multinacionális vállalatcsoportra vonatkozó különös rendelkezéseket az Irányelv 37. cikke és az OECD Model Rules 6.4. pontja alapján.

38. §

A rendelkezés meghatározza az áteresztő szervezetnek minősülő végső anyavállalatra vonatkozó különös rendelkezéseket az Irányelv 38. cikke és az OECD Model Rules 7.1. pontja alapján.

39. §

A rendelkezés meghatározza az levonhatóosztalék-rendszerbe tartozó végső anyavállalatra vonatkozó különös rendelkezéseket az Irányelv 39. cikke és az OECD Model Rules 7.2. pontja alapján.

40. §

A rendelkezés meghatározza egyes eredményfelosztás-adóztatási rendszerekre vonatkozó különös rendelkezéseket az Irányelv 40. cikke és az OECD Model Rules 7.3. pontja alapján.

41. §

A rendelkezés meghatározza a befektetési szervezet (investment entity) tényleges adómértékének és kiegészítő adójának meghatározására vonatkozó különös rendelkezéseket az Irányelv 41. cikke és az OECD Model rules 7.4. pontja alapján.

42. §

A rendelkezés meghatározza a befektetési szervezet adózási szempontból transzparens szervezetként való kezelésével kapcsolatos választásra vonatkozó különös rendelkezéseket az Irányelv 42. cikke és az OECD Model Rules 7.5. pontja alapján.

43. §

A rendelkezés meghatározza az adóköteles nyereségfelosztási módszer alkalmazásának választásra vonatkozó különös rendelkezéseket az Irányelv 43. cikke és az OECD Model Rules 7.6. és 4.6.5. pontjai alapján.

44. §

A rendelkezés meghatározza bejelentési, adatszolgáltatási és bevallási kötelezettségre vonatkozó rendelkezéseket az Irányelv 44. cikke és az OECD Model Rules 8.1. pontja alapján.

Az (1) bekezdéshez: A rendelkezés előírja, hogy a belföldi csoporttag – vagy a nevében eljáró kijelölt helyi szervezet – a kiegészítő adó alanyiságáról bejelentést tesz az állami adó- és vámhatóság által rendszeresített nyomtatványon az állami adó- és vámhatóság részére a kiegészítő adókötelezettséggel érintett adóév kezdő napjától számított 12 hónapon belül.

A (2)–(8) bekezdéshez: A rendelkezés a kiegészítő adókkal (ideértve az elismert belföldi kiegészítő adót is) kapcsolatos adóbevallás és adatszolgáltatás benyújtását írja elő, továbbá szabályozza a kiegészítő adó, elismert belföldi kiegészítő adó bevallás és adatszolgáltatás benyújtásának határidejét, annak tartalmát az Irányelv 44. cikkének és az OECD Model Rules 8.1. pontjának megfelelően.

A törvényben meghatározott kötelezettségek nem teljesítésével kapcsolatos jogkövetkezményekről az adóigazgatási szabályozás rendelkezik.

A javaslat hivatkozik arra, hogy a kiegészítő adó (IIR adó és UTPR adó) adóbevallás és az elismert belföldi kiegészítő adó bevallás részletes tartalmát miniszteri rendelet szabályozza.

45. §

Az (1)–(3) bekezdéshez: A rendelkezés 5 évre szóló választást biztosít az Irányelv 45. cikk (1) bekezdésének és az OECD Model Rules 1.5.3., 3.2.2., 3.2.5., 3.2.8., 7.5.2. és 7.6.6. pontjainak megfelelően.

A (4)–(5) bekezdéshez: A rendelkezés egy évre szóló választást biztosít az Irányelv 45. cikk (2) bekezdésének és az OECD Model Rules 3.2.6. és 7.3.1. pontjainak megfelelően.

A (6) bekezdéshez: A rendelkezés alapján az adatszolgáltatást teljesítő belföldi csoporttag az e törvény alapján megtett választásairól értesíti az állami adó- és vámhatóságot az Irányelv 45. cikk (3) bekezdése alapján.

46. §

Az (1)–(4) bekezdéshez: A rendelkezés az Irányelv 47. cikk (2) bekezdésének és az OECD Model Rules 9.1.1. pontjának megfelelően az áttérés kapcsán fogalmaz meg szabályokat. Ennek megfelelően egy adott állam tényleges adómértékének az átmeneti évben és minden azt követő adóévben történő meghatározásakor a multinacionális vállalatcsoportnak vagy a nagyméretű belföldi vállalatcsoportnak figyelembe kell vennie az összes olyan halasztott adókövetelést és halasztott adókötelezettséget, amelyet az adott államban található összes csoporttag az átmeneti évre vonatkozó könyvviteli nyilvántartásában megjelenít, illetve közzétesz, azzal, hogy a halasztott adóköveteléssel kapcsolatos számviteli értékelési kiigazítás vagy számviteli megjelenítési kiigazítás hatását figyelmen kívül kell hagyni. A halasztott adóköveteléseket és a halasztott adókötelezettségeket a minimum-adómérték és az alkalmazandó belföldi adómérték közül az alacsonyabb mérték szerint kell figyelembe venni. A minimum-adómértéknél alacsonyabb adómérték alapján kimutatott halasztott adókövetelés a minimum-adómértékkel vehető figyelembe, ha az alacsony adóterhelésű csoporttag bizonyítani tudja, hogy a halasztott adókövetelés elismert veszteségnek tulajdonítható, azzal hogy az elismert veszteséget úgy kell meghatározni, mintha a csoporttag alkalmazta volna a 45. § szerinti választásokat.

Az (5) bekezdéshez: A rendelkezés szerint az Irányelv 47. cikk (3) bekezdésének és az OECD Model Rules 9.1.2. pontjának megfelelően az átmeneti adóévben nem vehető figyelembe az elismert nyereségként vagy veszteségként az elismert nyereség vagy veszteség kiszámítása során figyelembe nem vett tételekből eredő olyan halasztott adókövetelés, amely 2021. november 30. utáni ügylettel összefüggésben keletkezett, azzal hogy az elismert veszteséget úgy kell meghatározni, mintha a csoporttag élhetett volna a 45. § szerinti választásokkal.

A (6) bekezdéshez: A rendelkezés szerint, az Irányelv 47. cikk (4) bekezdésének és az OECD Model Rules 9.1.3. pontjának megfelelően, ha 2021. november 30. után, de még az átmeneti év kezdete előtt a csoporttagok között eszközátruházásra kerül sor, az átvett eszközök (kivéve készletek) értékét azon könyv szerinti érték alapján kell megállapítani, amelyen az átadó csoporttag az átruházáskor nyilvántartja az átruházott eszközöket, és

ez alapján kell meghatározni a halasztott adóköveteléseket és adókötelezettségeket. Az ezzel kapcsolatos részletes szabályokat miniszteri rendelet tartalmazza.

47. §

A rendelkezés a multinacionális vállalatcsoportok és a nagyméretű belföldi vállalatcsoportok tevékenysége kezdeti szakaszát mentesíti a jövedelem-hozzászámítási szabály és az aluladózottatott kifizetések szabálya alól az Irányelv 49. cikkének és az OECD Model Rules 9.3. pontjának átültetéseként.

Az (1) bekezdéshez: A Irányelv e mentességet kizárólag az anyavállalat saját magára és az anyavállalattal egy tagállamban illetőséggel bíró alacsony adóterhelésű csoporttagjára [a rendelkezés 5. § (2) bekezdése: magyar anyavállalat – 7. § (2) bekezdése: magyar tagok] tekintettel alkalmazott IIR adóra írja elő, melynek megfelelő szabályozást biztosít az (1) bekezdés. A mentesség szerint a belföldi végső anyavállalat által fizetendő kiegészítő adót, vagy – amennyiben a belföldi végső anyavállalat kizárt szervezet – a belföldi közbelső anyavállalat által fizetendő, (1) bekezdés szerinti IIR adót nullára kell csökkenteni a multinacionális vállalatcsoport nemzetközi tevékenysége kezdeti szakaszának első öt évében. A nagyméretű belföldi vállalatcsoport egyéb feltétel nélkül alkalmazza a mentességet és nullára csökkenti az IIR adót, attól az adóévtől kezdődően, amikor először esik e törvény hatálya alá.

A (2) bekezdéshez: A rendelkezés az UTPR adó alól is mentességet biztosít, azáltal hogy amennyiben a multinacionális vállalatcsoport végső anyavállalata harmadik országbeli államban rendelkezik illetőséggel, a Magyarországon illetőséggel rendelkező csoporttag által fizetendő UTPR adót az említett multinacionális vállalatcsoport nemzetközi tevékenysége kezdeti szakaszának első öt évében nullára kell csökkenteni.

A (3)–(5) bekezdéshez: A rendelkezés meghatározza, hogy a multinacionális vállalatcsoport adóéve mikor tekinthető úgy, hogy a nemzetközi tevékenysége kezdeti szakaszában van.

A (6)–(9) bekezdéshez: A rendelkezés meghatározza, hogy a tevékenység kezdeti szakasza mely időponttól számítandó a mentesség alkalmazásakor.

A (10) bekezdéshez: A rendelkezés adatszolgáltatási kötelezettséget ír elő a tevékenység kezdeti szakaszára vonatkozó kedvezmény alkalmazása esetén a belföldi adatszolgáltatásra kijelölt csoporttagra, amely szerint tájékoztatnia kell az állami adó- és vámhatóságot a multinacionális vállalatcsoport nemzetközi tevékenysége kezdeti szakaszának megkezdéséről.

A (11) bekezdés a 2023. júliusi Adminisztratív Iránymutatások 4. fejezetének 60. pontját ülteti át az iránymutatások szerinti második opció implementálásával annak érdekében, hogy a Magyarországon fizetendő elismert belföldi kiegészítő adó az OECD mentesség alá tartozzon. Ennek megfelelően a rendelkezés szerint az elismert belföldi kiegészítő adót nullára kell csökkenteni

- a) a multinacionális vállalatcsoport nemzetközi tevékenysége kezdeti szakaszának első öt évében feltéve, hogy a multinacionális vállalatcsoport belföldi illetőségű csoporttagjában tulajdoni részesedéssel rendelkező anyavállalat nem tartozik elismert IIR adó hatálya alá;
- b) az első öt évben, azon adóév első napjától, amelyben a nagyméretű belföldi vállalatcsoport először esik e törvény hatálya alá.

48. §

A rendelkezés a jövedelem-hozzászámítási szabály és az aluladózottatott kifizetések szabálya késleltetett alkalmazására vonatkozó rendelkezéseket vezeti be az Irányelv 50. cikkének (2)–(3) bekezdésének átültetésével annak érdekében, hogy az 50. cikk (1) bekezdés szerinti késleltetett alkalmazást választó tagállamokra vonatkozóan az UTPR alkalmazható legyen.

49. §

A rendelkezés az Irányelv 51. cikkének és az OECD Model Rules 9.4.1. pontjának átültetéseként az adatszolgáltatási, bevallási kötelezettségekre vonatkozó átmeneti mentességet biztosít azzal, hogy a 44. § szerinti adatszolgáltatási, bevallási kötelezettséget legkésőbb az átmeneti év utolsó napját követő 18 hónapon belül kell benyújtani az állami adó- és vámhatósághoz.

50. §

A rendelkezés az egyenértékűség értékelésének szabályait ülteti át az Irányelv 52. cikkének megfelelően, az az meghatározza azokat a feltételeket, amelyek alapján értékelni lehet, hogy egy szabályozás a minimumadó szabályokkal egyenértékűnek tekinthető-e.

51. §

A rendelkezés alapján felhatalmazást kap az adópolitikáért felelős miniszter, hogy a kiegészítő adók megállapításával kapcsolatos részletszabályokat miniszteri rendeletben állapítsa meg.

52. §

A rendelkezés hatálybaléptető rendelkezésekről gondoskodik az Irányelv 58. cikkével összhangban. A jogszabály 2023. december 31-én lép hatályba.

53. §

A rendelkezés átmeneti rendelkezésekről gondoskodik az Irányelvvel összhangban. Az Irányelv 56. cikkével összhangban a törvény UTPR-adóval kapcsolatos rendelkezéseit először 2024. december 31-ét követően kell alkalmazni.

54. §

A rendelkezés az Unióban a multinacionális vállalatcsoportokra és a nagy volumenű belföldi vállalatcsoportokra vonatkozó globális minimum-adószint biztosításáról szóló 2022. december 14-i 2022/2523 (EU) tanácsi Irányelvnek való megfelelést szolgálja.

55. §

Amennyiben a vállalkozó az adóévre a társasági adózási K+F adókedvezmény alkalmazását választotta, akkor nem alkalmazhatja a K+F-re vonatkozó helyi iparűzési adóalap-csökkentő tételt.

56. §

A kutatás-fejlesztési adókedvezmény elszámolható költségeihez kapcsolódóan definiálásra kerül a kutató-fejlesztő fogalma. A fogalom a tudományos kutatásról, fejlesztésről és innovációról szóló 2014. évi LXXVI. törvény 3. § 15. pontjára épít.

Meghatározásra kerül továbbá az alapkutatás, alkalmazott (ipari) kutatás és a kísérleti fejlesztés fogalma, amely a 22/G. § szerinti adókedvezmény alkalmazásakor lesz irányadó.

57. §

Hasonlóan a K+F adóalap-csökkentő tételhez, a semlegesség érdekében a kutatás-fejlesztési adókedvezmény sem vehető igénybe az olyan közvetlen költségre, amely kizárólag az IFRS-ekre történő áttérés miatt kerül elszámolásra.

58. §

A K+F adóalap-csökkentő tétel helyett, 5 évre szóló adózási választás alapján kutatás-fejlesztési adókedvezmény igénybe vételét teszi lehetővé a rendelkezés. Az adókedvezmény a külön definiált, az állami támogatási szabályok szerinti alapkutatás, alkalmazott (ipari) kutatás, kísérleti fejlesztés tevékenységére vonatkozásában vehető igénybe.

Az adókedvezmény az elszámolható költség felmerülésének adóévében és az azt követő három adóévben érvényesíthető azzal, hogy minden évben a számított adó összegéig a teljes összeget figyelembe kell venni. A felhasználás az elszámolható költség keletkezésének sorrendjét követi.

Az elszámolható költség felmerülésének adóévet követő negyedik adóévben a maradvány (fel nem használt kedvezmény) az adózónak készpénzben kifizetésre kerül. Ehhez a jogosultságot az elszámolható költség felmerülésének adóévet követő harmadik évről szóló társasági adóbevallásban be kell jelenteni, amely alapján

az állami adó- és vámhatóság automatikusan, legkésőbb az adóbevallás benyújtása adóévének utolsó napjáig teljesíti a kiutalást. A kiutalás feltétele, hogy az adózónak a kiutaláskor nincs 100 ezer forintot meghaladó adótartozása.

Az adókedvezmény mértéke (a kedvezményként és kiutalásként összesen rendelkezésre álló keretösszeg) az elszámolható költség 10 százaléka. Felsőoktatási intézménnyel és egyes más kutatóhellyel közös kutatás esetén az adókedvezmény mértéke 500 millió forint.

Elszámolható költség az állami támogatási szabályok szerinti alapkutatás, alkalmazott (ipari) kutatás, kísérleti fejlesztés számviteli értelemben vett közvetlen (ön)költségei közül a felsorolásban szereplő elemek. A rendelkezés felsorolja az elszámolható költségből kizárt tételeket is, például ilyen a fejlesztés céljára vagy a tevékenység költségei (ráfordításai) ellentételezésére a mérlegkészítés napjáig az adó- és vámhatóságtól igényelt, vagy az adóévben – visszafizetési kötelezettség nélkül – kapott támogatás, juttatás összege.

A közvetlenül vagy közvetetten igénybe vett kutatás-fejlesztés költsége nyilatkozattétel függvényében részben elszámolható költségnek minősül. Az elszámolható költség maximum 20 százaléka alapulhat igénybe vett kutatás-fejlesztésen, ezen belül a kapcsolt vállalkozástól igénybevett összeg 10 százalék lehet. Fontos feltétel, hogy az elszámolhatóság csak akkor érvényesíthető, ha az adott szolgáltatásra adókedvezményt, az államtól kapott támogatást sem belföldön, sem külföldön nem vettek igénybe. Erről a szolgáltatást nyújtó nyilatkozik a megrendelő részére, amely nyilatkozatban foglaltakért egyetemlegesen felelnek.

Az elszámolható költséget kapcsolt vállalkozási viszonylatban szokásos piaci áron kell figyelembe venni.

Ugyanazon elszámolható költség tekintetében az új adókedvezmény nem alkalmazható más adókedvezménnyel. További korlátozás, hogy ugyanazon adóévben az új adókedvezmény és a K+F adóalap-csökkentő tételek [7. § (1) bekezdés t) és w) pontok] együttesen nem alkalmazhatóak, kizárják egymást. Például amennyiben az adózó az adókedvezmény alkalmazását választotta, de van olyan költsége, amely az adókedvezmény alkalmazásában nem elszámolható (például fizetett kutatás-fejlesztési szolgáltatás), viszont a 7. § (1) bekezdés t) pontja szerinti csökkentő tételre jogosítaná, a 7. § (1) bekezdés t) pontja szerinti csökkentést erre a költségre sem alkalmazhatja, az adott költség tehát nem részesül társasági adózási kedvezményben.

Az adóalap-csökkentő tétel alkalmazásából kizártak a szabályozott ingatlanbefektetési társaságok és az MRP-k, amely korlátozás az adókedvezményénél is azonosan fennáll.

A kutatás-fejlesztési tevékenység adókedvezményével kapcsolatban a költségvetés tervezhetőségének biztosítása érdekében az adózónak évente részletes adatszolgáltatást kell teljesítenie.

A kutatás-fejlesztési tevékenység adókedvezménye a globális minimumadóban (kiegészítő adók) elismert visszatérítendő adókedvezménynek tekintendő.

59. §

Az új kutatás-fejlesztési adókedvezmény számított adó terhére történő érvényesítése a számított adó 100 százalékáig terjedhet és minden más adókedvezmény előtt alkalmazandó.

60. §

A 29/A. § (118) bekezdéséhez: A kutatás-fejlesztési adókedvezmény először a 2024. adóévi közvetlen költségre alkalmazható.

A 29/A. § (119)–(123) bekezdéséhez:

Az adózók egyszeri bejelentési lehetőséggel élhetnek a 2023. december 30-án bejelentett részesedésnek nem minősülő, de a bejelentéskor a bejelentett részesedés definíciójának teljesítő részesedésére. A bejelentés határideje a 2023. adóévre vonatkozó éves beszámoló határideje. A bejelentés megtétele esetén a független felek közötti piaci érték és a könyv szerinti érték közötti 2023. december 31-i pozitív különbözet 20 százaléka után 9 százalékos társasági adó kell fizetni. A különbözetet úgy kell meghatározni, mintha 2023. december 31-én független félnek történő nyereséges eladásra került volna sor. A tétellel kapcsolatosan csökkentés, például elhatárolt veszteség vagy adókedvezmény, nem érvényesíthető.

A független piaci értéket könyvvizsgálónak vagy adekvát tudású szakértőnek kell igazolnia. Az adózót a bejelentése megtételével egyidejűleg adóbevallási és befizetési kötelezettség terheli. A részesedésről az adózónál külön nyilvántartás vezetendő és a későbbiekben a részesedéssel kapcsolatos adóalap összegét úgy kell meghatározni, mintha a részesedés a független felek közötti 2023. december 31-i piaci értékkel megegyező bekerülési értékkel bírna.

61. §

A kutatás-fejlesztési adókedvezmény az állami támogatási szabályokkal összhangban kerül nyújtásra.

62. §

a) pont: A fejlesztési adókedvezménynek az IFRS-ek szerinti elszámolásához kötődő módosító tételek kiegészítése az IFRS-ek szerint a fejlesztési adókedvezményhez hasonlóan kezelendő energiahatékonysági célokat szolgáló beruházás, felújítás adókedvezménnyel és kutatás-fejlesztési tevékenység adókedvezménnyel.

b) pont: A módosítás egyértelműsíti, hogy ha egy a szerzésekor bejelentett részesedésnek minősülő részesedést egy éven belül csak részben értékesít a tulajdonos társaság, akkor az értékesítésre nem alkalmazható a társasági adómentesség, de a megmaradó rész továbbra is bejelentett részesedésnek minősül és egy év tartási időszakot követően adómentesen értékesíthető, vagy apportálható.

63. §

A törvényjavaslat a halasztott adó intézményének számviteli bevezetéséhez szükséges fogalmi meghatározásokat tartalmazza.

Az adózás előtti eredmény csökkentéseként/növekedéseként elszámolt, a nyereségadó alapját a következő üzleti év(ek)ben csökkentő/növelő tételek között átmeneti különbözetek lehetnek (pl. értékcsökkenési leírás, követelések értékvesztése, céltartalékok, kedvezményezett átalakuláshoz kapcsolódó tulajdonosi részesedések értékvesztése, fejlesztési tartalék, stb.), amely átmeneti különbözetek a nyereségadó alapjában a következő üzleti év(ek)ben várhatóan realizálódnak. Az előző évek elhatárolt veszteségeinek a nyereségadó alapjára szintén olyan hatásai lehetnek, amelyek a következő üzleti év(ek)ben várhatóan realizálódnak, továbbá az adókedvezményekből (pl. fejlesztési adókedvezmény) a jogszerzés időpontjában olyan jog (követelés) keletkezik, amely a következő üzleti években megtérül.

Kedvezményezett átalakulás, kedvezményezett eszközátruházás, stb., valamint a kapcsolt vállalkozások között a transzferár kiigazítás miatt a jogutódnál, vagy az eszközt és kötelezettséget átvevőnél az eszköz és kötelezettség számviteli törvény szerinti bekerülési értéke eltérhet a nyereségadó törvény által elfogadott értékétől, mely különbözetek a jogutódnál, vagy az eszközt és kötelezettséget átvevőnél a következő üzleti év(ek)ben nyereségadó alapját növelő/csökkentő tételként megjelenhetnek.

Az előbb felsorolt átmeneti különbözetekre a mérlegfordulónapon kihirdetett nyereségadó kulcsával – amely vonatkozni fog a következő üzleti év(ek)re, ahol a halasztott adókövetelés vagy a halasztott adókötelezettség realizálódik – számított adó, ami az előjelétől függően a halasztott adókövetelés, illetve a halasztott adókötelezettség számított értéke.

A beszámolóban azonban a halasztott adókövetelés, illetve halasztott adókötelezettség számított értékéből csak azt lehet megjelölni, ami várhatóan realizálódik a későbbi üzleti év(ek)ben (ez a halasztott adókövetelés, illetve halasztott adókötelezettség könyv szerinti értéke). Ezért a halasztott adókövetelés, illetve halasztott adókötelezettség számított értékét – a gazdálkodási környezet változásai miatt – üzleti évenként újra kell értékelni. Ilyen változás lehet például, hogy a nyereségadó kulcsa megváltozik, új nyereségadó jogcím kerül bevezetésre, vagy a vállalkozás jövőbeni tevékenysége várhatóan veszteségessé válik és az elhatárolt veszteséget vagy az adókedvezményt nem tudja érvényesíteni, stb. Az adózás előtti eredményre különböző adókulcsok vonatkozhatnak, ekkor a halasztott adókövetelés, illetve halasztott adókötelezettség könyv szerinti értékének az értékelésénél az átlagos nyereségadó kulcsot kell figyelembe venni.

A halasztott adókövetelések és halasztott adókötelezettségek összevonása (nettósítása) után alakul ki a vállalkozás adott évi mérlegében szerepeltetendő halasztott adókövetelés vagy adókötelezettség, amelynek az előző évi

értékhez képesti változása módosítja az eredménykimutatásban szereplő ténylegesen fizetendő adó összegét (halasztott adó követelés esetén csökkenti, kötelezettség esetén növeli). A nettósítás az azonos adóhatósággal szemben fennálló halasztott adókövetelés és halasztott adókötelezettség tekintetében alkalmazandó.

Halasztott adókövetelés az adó következő üzleti év(ek) beszámolási időszakában visszatérülő része, míg a halasztott adókötelezettség az adó következő üzleti év(ek) beszámolási időszakában fizetendő része. A halasztott adókötelezettség könyv szerinti értéke fő szabály szerint megegyezik a halasztott adókötelezettség számított értékével, mivel arról feltételezni kell, hogy realizálódik. A halasztott adókövetelés könyv szerinti értéke azonban kevesebb is lehet a számított értékénél.

Fontos azonban kiemelni, hogy abban az esetben számolható el halasztott adókövetelés, ha valószínű, hogy a következő üzleti év(ek)ben a vállalkozó olyan adóköteles eredményt ér el, amellyel szemben érvényesíthető például az elhatárolt veszteség, illetve az adókedvezmények összege.

A következő üzleti év(ek)ben vissza nem forduló – azaz végleges – különbözeteket (például nem a vállalkozás érdekében felmerülő költségek) nem szabad figyelembe venni a halasztott adó számításakor.

Amennyiben a befektetett eszközök, például értékhelyesbítéssel értékelésre kerülnek, arra halasztott adót nem lehet számolni, mivel az eszköz értékhelyesbítése az értékelési tartalékkal szemben változik, így az az adózás előtti eredménynek és a nyereségadó alapjának sem része.

A halasztott adó kimutatása az Szt. előírása alapján lehetőség, azaz a vállalkozó számviteli politikai döntése, hogy alkalmazza-e vagy sem. Amennyiben alkalmazza, akkor a vállalkozónak – előjelétől függően – mind a halasztott adókövetelést, mind a halasztott adókötelezettséget ki kell mutatnia.

64. §

A halasztott adó első üzleti évben történő alkalmazásakor a halasztott adókövetelés és a halasztott adókötelezettség nyitó könyv szerinti értékét az eredménytartalékkal szemben kell állományba venni, míg a halasztott adó alkalmazásának megszüntetésekor a megszüntetés üzleti évének halasztott adókövetelés vagy halasztott adókötelezettség nyitó könyv szerinti értékét az eredménytartalékkal szemben kell kivezetni. A halasztott adó első üzleti évben történő alkalmazásakor az eredménytartalékkal szemben csak olyan halasztott adókövetelések és halasztott adókötelezettségek mutathatók ki, amelyeket az előző üzleti év mérlegfordulónapján is kimutattak volna, ha a halasztott adót e törvényben foglaltak szerint mindig is alkalmazta volna a vállalkozó.

Amennyiben a halasztott adókövetelés vagy halasztott adókötelezettség egy eszköz vagy kötelezettség állományba vételekor keletkezik (azaz a bekerülés még nem érintette sem az adózás előtti eredményt, sem az adóalapot), annak nyitó értékét szintén az eredménytartalékkal szemben kell állományba venni.

65. §

A halasztott adókövetelésből (annak mérleg szerinti értékéből) származó eredménytartalék növekedésre az eredménytartalékból lekötött tartalékot kell képezni annak érdekében, hogy az ne befolyásolja a szabad eredménytartalék összegét, és így többek között osztalék alapját se képezhesse.

66. §

Lásd az új fogalmakhoz kapcsolódó indoklást.

A halasztott adókövetelést a befektetett eszközök, a halasztott adókötelezettséget a hosszú lejáratú kötelezettségek között kell kimutatni, azonos adóhatósággal szemben fennálló halasztott adókövetelés és halasztott adókötelezettség esetén összevontan (nettó módon), előjelétől függően eszközként vagy kötelezettséggként.

67. §

A vállalkozó halasztott adókülönbözetként mutatja ki az eredménykimutatásban a halasztott adókövetelés és a halasztott adókötelezettség tárgyevi állományváltozását, az eredménytartalékkal szemben elszámolt halasztott adókövetelések és halasztott adókötelezettségek kezdeti bekerülési értéke kivételével.

68. §

A halasztott adót (a halasztott adóköveteléseket és a halasztott adókötelezettségeket) minden üzleti év mérlegfordulónapjával újra kell értékelni (számítani). Ezért a kiegészítő mellékletben a jelentős tételek vonatkozásában a változásokat tételesen, jogcímekekre lebontva be kell mutatni.

69. §

Az Szt. 132. §-a már korábban is előírta halasztott adó jellegű tételek kimutatását, ezért a duplikáció elkerülése érdekében szükséges előírni, hogy amennyiben az összevont (konszolidált) éves beszámolóban alkalmazzák a halasztott adó kimutatását, halasztott adókövetelésként és halasztott adókötelezettségként csak a konszolidálás miatti társasági adókülönbözetként meg nem jelenített tételeket lehet kimutatni.

70. §

Hatályba léptető és átmeneti rendelkezés.

71. §

A halasztott adókövetelést a befektetett eszközök, a halasztott adókötelezettséget a hosszú lejáratú kötelezettségek között kell kimutatni, ezért az éves beszámoló és az összevont (konszolidált) éves beszámoló mérleg- és eredménykimutatás sémáját is módosítani szükséges.

72. §

A 2024. üzleti évtől kezdődően a vállalkozók meghatározott részének globális minimum-adószint biztosításához szükséges kiegészítő adót kell fizetnie. Ez a kiegészítő adó a nyereséget terheli, ezért a társasági adóval, kisvállalati adóval azonosan kell elszámolni.

Azon vállalkozóknál, akik a halasztott adó intézményét alkalmazzák, ott az adózott eredmény az adózás előtti eredmény és az adófizetési kötelezettség, valamint a halasztott adókülönbözet tárgyévi változásának a különbözetével egyezik meg.

A kiegészítő mellékletben nemcsak a társasági adóalap, hanem a kisvállalati adóalap módosító tételeit is be kell mutatni.

73. §

Az adózóra a bejelentési kötelezettség elmulasztása, késedelmes teljesítése esetén ötmillió forint, a bevallási kötelezettség elmulasztása, késedelmes, hiányos, hibás vagy valótlan adattartalmú teljesítése esetén tízmillió forint mulasztási bírság szabható ki.

74. §

A globális minimum-adószintet biztosító kiegészítő adókról szóló törvényben meghatározott kötelezettségek nem teljesítése esetén, a 2026. december 31. előtt kezdődő adóévek tekintetében bírság nem szabható ki, ha a csoporttag úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben a csoporttagtól elvárható.

75. §

Jogtechnikai pontosítás.

76. §

Jogharmonizációs rendelkezés.

77. §

Nem vehető igénybe a kutatás-fejlesztési tevékenység után érvényesíthető szociális hozzájárulási adókedvezmény, ha a kifizető az adóévre a kutatás-fejlesztési tevékenység társasági adókedvezményének alkalmazását választotta.

1. melléklet

A rendelkezés az UTPR százalékos arány meghatározásának képletéről gondoskodik.

2. melléklet

A rendelkezés a tényleges adókulcs meghatározása meghatározásának képletéről gondoskodik.

3. melléklet

A rendelkezés az elismert nettó nyereség vagy veszteség meghatározása meghatározásának képletéről gondoskodik.

4. melléklet

A rendelkezés a kiegészítő adó-kulcs meghatározásának képletéről gondoskodik.

5. melléklet

A rendelkezés a többletnyereség meghatározásának képletéről gondoskodik.

6. melléklet

A rendelkezés a kiegészítő adó meghatározásának képletéről gondoskodik.

7. melléklet

A rendelkezés az egy csoporttagra jutó kiegészítő adó meghatározásának képletéről gondoskodik.

8. melléklet

A rendelkezés a kiegészítő adótöbblet csoporttagok közti felosztásra vonatkozó képletet tartalmazza.

9. melléklet

A rendelkezés a gazdasági jelenlétén alapuló nyereségkivételre vonatkozó átmeneti könnyítés az Irányelv 48. cikk (1) bekezdésének és az OECD Model Rules 9.2.1. pontjának megfelelő átültetéséről gondoskodik.

10–12. melléklet

A halasztott adókövetelést a befektetett eszközök, a halasztott adókötelezettséget a hosszú lejáratú kötelezettségek között kell kimutatni, ezért az éves beszámoló és az összevont (konszolidált) éves beszámoló mérleg- és eredménykimutatás sémáját is módosítani szükséges.

III. Kormányrendeletekhez tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás

a családok otthonteremtését támogató kedvezményes CSOK Plusz hitelprogramról szóló 518/2023. (XI. 30.) Korm. rendelethez

A jogszabály tervezetéhez tartozó indokolást a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. §-a és a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (1) és (2) bekezdése alapján közzé kell tenni.

A kormányrendelet-tervezet a 2024-től induló új, otthonteremtést segítő kamattámogatott hitelprogram, a CSOK Plusz konstrukció feltételrendszerét szabályozza. A CSOK Plusz az 5 ezer főnél nagyobb településeken az eddigi vissza nem térítendő családi otthonteremtési kedvezmény (CSOK) helyébe lép, míg a kistelepüléseken akár a továbbra is elérhető „Falusi CSOK” támogatással együtt is igénybe vehető. A kedvezményes kamatozású hitelprogramot a gyermeket vállaló házaspárok igényelhetik lakáscéljaik megvalósításához, melybe beletartozik az első közös otthon megszerzése, a komfortosabb újabb otthonba költözés vagy a megvásárolt, illetve a meglévő ingatlan bővítése is.

A meglévő és a vállalt gyermekek számától függően 15, 30 vagy 50 millió forintos kölcsönösszeg igényelhető a bankfiókokban. Gyermekáldás esetén további kedvezmények érvényesíthetők a hitelhez kapcsolódóan, így az első gyermek érkezésekor – már a várandósság 12. hetétől – 1 évre szüneteltethető a törlesztés, majd a második és minden további gyermek után 10-10 millió forinttal csökkenthető a tartozás összege.

Fontos, hogy a CSOK-nál már ismert feltételeket (pl. bentlakási kötelezettség, biztosítási jogviszony, büntetlen előélet, köztartozás-mentesség) az új konstrukciónál is teljesíteni kell. A CSOK Pluszt emellett a reális, észszerű mértékű lakásigények megvalósításához kívánjuk nyújtani, így az első lakásszerzéshez 80 millió, a korszerűbb otthonba költözéshez vagy bővítéshez 150 millió forintos ingatlan-értékhatár lesz irányadó. A családok számára komoly segítséget jelenthet az új program igénybevétele kapcsán is, hogy a Lechner Tudásközpont honlapján a Nemzeti Mintaterv Katalógusban ingyenesen, nagy választékban elérhetőek családi házak részletesen kidolgozott típusai, amelyeket szabadon felhasználhatnak új otthonuk felépítésének megtervezéséhez; ráadásul a kiválasztott mintatervnek az érintett építési helyszínre történő adaptálásával összefüggően felmerülő költségek a CSOK Plusz keretében elszámolhatók.

A kormányrendelet-tervezet emellett a kapcsolódó egyéb rendeleti szintű szabályoknak az új konstrukció bevezetése miatt szükséges módosítását is tartalmazza.

IV. A Magyar Nemzeti Bank elnökének rendeleteihez, valamint az önálló szabályozó szerv vezetőjének rendeleteihez tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás

az önkormányzatok hulladékról szóló törvény szerinti, 2024. évre vonatkozó indokolt költségei mértékének megállapításáról szóló 18/2023. (XI. 30.) MEKH rendelethez

A jogszabály célja a hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: Ht.) 88. § (3a) bekezdés c) pontjában kapott felhatalmazás alapján a Ht. 53/N. § (4) bekezdésében előírt rendelet megalkotása és ezáltal az önkormányzatok Ht. 30/C. § (2) bekezdése szerinti indokolt költségei mértékének megállapítása.

Az indokolt költségek mértéke meghatározásának alapelveit és keretszabályait az állami hulladékgazdálkodási közfeladatot ellátó koncessziós társaság, a koncesszori alvállalkozók és az önkormányzatok indokolt költségeinek meghatározására és szabályozására, valamint az állami hulladékgazdálkodási közfeladat ellátásáért szedhető díjakkal kapcsolatos díjjavaslat elkészítésére vonatkozó alapelvekről és keretszabályokról szóló 16/2022. (XII. 21.) MEKH rendelet, míg a részletszabályokat a Ht. 53/N. § (2) bekezdése szerinti módszertani útmutató tartalmazza.

A jogszabály az önkormányzatok indokolt költségeinek mértékét általános forgalmi adó nélkül, az ország területén működő összes önkormányzatnál felmerülő indokolt költségek összegeként állapítja meg.

A jogszabály az önkormányzatok indokolt költségeinek mértékét a 2024. évre vonatkozóan állapítja meg.

Az indokolást a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés b) pontja alapján az Indokolások Tárában közzé kell tenni.

Végső előterjesztői indokolás

a koncesszori alvállalkozók 2024. évre vonatkozó indokolt költségei mértékének megállapításáról szóló 19/2023. (XI. 30.) MEKH rendelethez

A jogszabály célja a hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: Ht.) 88. § (3a) bekezdés c) pontjában kapott felhatalmazás alapján a Ht. 53/N. § (4) bekezdésében előírt rendelet megalkotása és ezáltal a koncesszori alvállalkozók indokolt költségei mértékének megállapítása.

A koncesszori alvállalkozók indokolt költségei mértéke meghatározásának alapelveit és keretszabályait az állami hulladékgazdálkodási közfeladatot ellátó koncessziós társaság, a koncesszori alvállalkozók és az önkormányzatok indokolt költségeinek meghatározására és szabályozására, valamint az állami hulladékgazdálkodási közfeladat ellátásáért szedhető díjakkal kapcsolatos díjjavaslat elkészítésére vonatkozó alapelvekről és keretszabályokról szóló 16/2022. (XII. 21.) MEKH rendelet, míg a részletszabályokat a Ht. 53/N. § (2) bekezdése szerinti módszertani útmutató tartalmazza.

A jogszabály a koncesszori alvállalkozói indokolt költségek mértékét általános forgalmi adó nélkül, az érintett hulladékgazdálkodási tevékenységet végző koncesszori alvállalkozók indokolt költségeinek összegeként állapítja meg.

A jogszabály a koncesszori alvállalkozók hulladékgazdálkodási tevékenységenkénti indokolt költségeinek mértékét hulladékgazdálkodási alrendszerekhez rendelve állapítja meg.

A jogszabály a 2024. évre vonatkozóan állapítja meg a koncesszori alvállalkozók indokolt költségeinek összesített mértékét.

Az indokolást a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés b) pontja alapján az Indokolások Tárában közzé kell tenni.

V. A Kormány tagjainak rendeleteihez tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás

a központi névjegyzék, valamint egyéb választási nyilvántartások vezetéséről szóló 17/2013. (VII. 17.) KIM rendelet módosításáról szóló 17/2023. (XI. 30.) IM rendelethez

A tervezethez fűzött indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése és a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (1) bekezdése és (2) bekezdés b) pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

A választási eljárási szabályoknak az elektronikus ügyintézésrel összefüggő módosításáról szóló 2023. évi XXIV. törvény 2023. december 1-jén hatályba lépő rendelkezései teljeskörűen megújítják a központi és a szavazóköri névjegyzékkel kapcsolatos ügyintézés. Erre tekintettel szükséges a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény végrehajtását szolgáló, a központi névjegyzék, valamint egyéb választási nyilvántartások vezetéséről szóló 17/2013. (VII. 17.) KIM rendelet módosítása.

Az Indokolások Tárát az Igazságügyi Minisztérium szerkeszti.

A szerkesztésért felelős: dr. Bíró Attila.

A szerkesztőség címe: 1051 Budapest, Nádor utca 22.

Az Indokolások Tára hiteles tartalma elektronikus dokumentumként a <https://www.magyar kozlony.hu> honlapon érhető el.